

KOMMUNISTISK POLITIK

8. marts, Argentina

VERDENS KVINDER KÆMPER

Nr. 6

8. årg.

2004

**13. marts -
26. marts**

Støttepris 12 kr.

TEMA: SPILLET OM KPID OG DKP-ML

- Her går det godt s. 2 ● Rige og fattige danskere s. 3 ●
- Thomas Koppel: Vigtig besked! s. 4 ● 8. marts: Protest & samling s. 6 ●
- Slavearbejde med fagforeningsgodkendelse s. 8 ● Sort bladpolitik s. 10 ●
- Mors dag s. 11 ● Thorkild Bjørnvig: Arternes eksistens s. 12 ●
- Integration er fælles kamp s. 14 ● Irak 1 år efter s. 16 ●
- Dansk pension i Israel s. 17 ● KPId presser DKP-ml s. 18 ●
- Debat s. 22 ● Fuld fart på Stem Nej-kampagnen s. 24 ●

Her går det godt

KOMMUNISTISK POLITIK

Det danske forsvar skal til at hedde angreb. Det ny 'forsvarsforlig' for 2005-09, som regeringen har fremlagt, er et udkast til permanent dansk deltagelse i angrebskrige a la Irak – hvor som helst og når som helst USA eller NATO vil kalde til indsats for at 'forvare værdierne' og røve nogle flere.

Det tunge rustningsbudget begrundedes i årtier med eksistensen af en akut krigsfare fra 'øst'. I hele den kolde krigsperiode svor NATO-politikerne, at det danske forsvar var et forsvar – at danske soldater kun ville kæmpe på dansk grund, og for at forsvare det lille land. NATO-alliancen var ikke en aggressiv militærpagt. Det var kun ondsindet kommunistisk propaganda, som ville undergrave forsvarsevnen og forsvarsviljen, som påstod det – sagde man dengang.

I dag står Danmark står ikke over for nogen militære trusler fra 'fjender', der kunne tænke sig at besætte eller angribe det yndige land, hvor det går så godt. Det fredelige NATO opererer overalt i verden.

Hovedindsatsen hedder i øjeblikket Afghanistan, hvor opiumsvalmuerne blomstrer som ingensinde før, og hvor danske F16-fly har deltaget i angreb på såvel militære som civile mål. Som særdeles aktiv deltager i krigskoalitionen i Irak har dansk militær vundet stor påskønnelse. Især fra USA, i betydelig mindre grad fra irakerne.

Det ny forsvarsforlig lægger op til en endnu mere aktiv dansk deltagelse i endnu flere krige mod endnu flere lande og folk.

Danmark skal konstant have dobbelt så mange soldater i krig rundt om i verden som nu. Det er hovedindholdet i den ny rustningsplan, som kaldes et forsvarsforlig. Hæren skal være toptrænet og professionel, udrustet med avanceret teknologisk isenkram til at knuse enhver modstand.

Fra den 1. april, hvor de tre baltiske lande optages i NATO, og hvor den rent defensive alliance (at sige andet er kommunistpropaganda) officielt rykker mange hundrede kilometer mod øst, skal 4 danske F16 fly, en mobil radarstation og 100 mand nu udstationeres permanent - "dels for at vise NATO's flag langs den nye grænse mod øst, dels for at hjælpe de baltiske lande med det beredskab, NATO-landene skal kunne opvise mod fjendtlige fly og terrorister", som det hedder i grundlæggelsen.

Ondsindet kommunistisk snak siger, at dette handler om militær inddæmning af det kapitalistiske Rusland, og at Danmark skal bidrage til at aflaste de anstrengte amerikanske ressourcer – men det er der ingen grund til at tage alvorligt.

I sidste uge kom det frem, at regeringen vil købe 3 nye ubåde, og alle morede sig: U-bådskrig i de danske farvande forekommer ret usandsynlig. Og 'Sælens' indsats i ørkenkrigen i Irak huskes endnu, med et lille smil. Man holdt imidlertid op med at undre sig, da det kom frem, at disse ubåde skal udstyres med de nogle af de mest moderne missiler, som findes på kloden, så de i sikker afstand og neddykket tilstand kan deltage i bombardementer hvor som helst, der i fremtiden blive brug for det.

Kernen i det danske angreb skal fremover være to professionelle brigader – den ene med en styrke på ca. 3800 mand, den anden skal som den nuværende Danske Internationale Brigade bemannes med soldater på rådighedskontrakt, andre ca. 3800 mand.

Der skal kunne udsendes mindst 2000 mand til aktiv krig uden for Danmark på samme tid, dobbelt så mange som i dag. I erkendelse af, at der ikke eksisterer et akut behov for at forsvare Danmark militært, fordi der ikke eksisterer en angrebstrusel, skal færre soldater trænes til at operere på dansk territorium. Værnepligten skal reduceres til tre måneder, for angreb er en sag for professionelle.

Derfor reduceres og omlægges en række funktioner i Danmark, som blev opbygget til den kolde krig. Det betyder også nedlæggelser og fyringer, herunder af en del civil personale, som også vil blive skåret væk, fordi en hel stribe funktioner vil blive udliciteret til private virksomheder.

Mens de militære og civile funktioner beskæres i hjemlandet, skal der skabes en effektiv samordning af den civile og militære indsats i udlandet, hedder det. Danske bistands- og NGO-projekter af forskellig art skal med andre ord styres af den overordnede angrebsstrategi.

Angrebsbudgettet skal næste år være det samme som i år – og angrebsforliget vil sikre høj og stabil oprustning og garantere mere dansk krig.

(Det er selvfølgelig kommunistisk propaganda).

Redaktionen 10. marts 2004

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

e-mail:

apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og fredag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.

År (26 nr.) 300 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.

fredag den 19. marts 2004

Rige og fattige danskere

I de rigtig gode gamle dage kunne man se, hvem der var rig og hvem der var fattig. Rigdommen sad uden på kroppen, og de fattige havde svært ved at skjule den. På kirkegårdene kunne man også se det: Dem, der havde gravsten, eller lidt til, en opadstræbende obelisk f.eks., og så dem der havde et frønnet bræt, eller slet ingenting.

Sådan er det heldigvis ikke mere.

De fleste fattige har tøj til at dække nøgenheden. Posedamerne er endog svulmet op af flere lag. Og på kirkegårdene ligger de i urner i fællesgravene. Der er en rimelig chance for, at hvis man kan identificere en indvandrer, så kan man også identificere fattigdom. For blandt de fattige er de fattigste indvandrere – og de fleste indvandrere er fattige.

Men det er blevet sværere at skue hunden på hårene. Ikke mindst fordi fattigdommen forklæder sig, om ikke i rigt modetøj, så noget der ligner. Den prøver at udstråle succes. Fattigdommen i Danmark er især fattigdom bag facaden.

Og rigdommen er også diskret. Den har lært ikke at parvenu-agtigt at prange med dens frugter. Danmarks rigeste mand Maersk McKinney Møller f.eks. praler ikke af sine profitter. Han har på et enkelt år fordoblet sin formue og taget et tigerspring op ad finansbladet Forbes årlige liste over verdens rigeste. Fra en plads som nummer 199 og helt op på plads nummer 82 på en liste, der igen i år toppes af Bill Gates og dagligvaredynastier. McMøller har gjort det rigtig godt med sit engagement i Irak-krigen, der har kastet fedt af sig, og på olien, som har været dyr ikke mindst på grund af krigen, og på fragtraterne, som også er hjulpet opad i en urolig verden.

Sidste år var Maersks personlige formue kun på sølle godt 14 milliarder kroner. I år er den vokset til 36 milliarder.

Men han er en beskeden mand:

Han har ikke engang udsendt en pressemeddelelse om, hvor godt det egentlig går.

Hundreder af andre superrige danskere, som der ikke er samme fokus på som på den allerrigeste, behøver ikke engang tage hensyn til, om deres rigdom bliver kendt. Det gør den ikke, for dansk presse er ikke underlagt janteloven. Den bekæmper den.

- Økonomisk skævhed er kun et problem, hvis man ikke kan tåle at se, at andre er rige. Det

rigtige må være at undgå fattigdom og så lade være med at hindre andre i at blive rige, siger Kristian Jensen, finanspolitisk ordfører for Venstre.

Der er netop kommet en ny rapport (fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd), som fortæller, hvad alle, der har øjne i hovedet, godt vidste i forvejen: De rige danskere bliver rigere og de fattige fattigere. Indkomstskellene vokser. Kløften bliver større.

Det blev den under Nyrup-regeringen, og det accelererer under Fogh. Undersøgelsen dækker perioden 1995-2001, så Foghs meritter inddrages af gode grunde ikke.

Under Nyrups sidste år voksede de disponible indkomster for den bedst stillede femtedel af befolkningen med

3,4 procent om året. For den dårligst stillede femtedel steg den ifølge undersøgelsen med kun 0,8 procent om året. Det svarer for de bedst stillede til et par tusinde kroner *ekstra* om måneden til forbrug.

Der er ingen tvivl om, at kløften mellem rig og fattig i Danmark vokser dramatisk i disse år, som den gør det i de fleste andre lande.

Tendensen bekræftes af andre undersøgelser og af mange eksperter.

Men Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (der som bekendt ikke er uvenligt indstillet over for socialdemokratiske regeringer) skjuler en vigtig kendsgerning, når den midt i ulykkerne påstår, at det ikke står så galt til endda: De rige bliver godt nok rigere, og det går stærkt - men det bliver de fattige også. Det går bare langsomt.

Gid det var så vel som Venstres finanspolitiske ordfører siger: Lad være med at bekymre dig om andres rigdom. *Berig dig selv!*

For der er en hage ved det: De rige bliver rige på de fattiges bekostning. Milliardærerne bliver mangemilliardærer i takt med den voksende fattigdom i verden. Det er kernen i den kapitalistiske udbytningsmekanisme, som kun ideologiske forsteneringer benægter.

Og den virker for fuld kraft i Danmark som i resten af verden.

Lige præcis denne mekanisme skal for enhver pris holdes skjult. Ude af syne. Væk fra opmærksomheden og bevidstheden. Helst væk fra gaden og om bag facaden.

For skal den væk – skal kløften mellem rig og fattig mindskes, og skal fattigdommen væk, så skal denne udbytningsmekanisme væk.

Og så bliver det pludselig en alvorlig sag.

Vigtig besked

Foråret starter 20. marts!
Af Thomas Koppel

Kære venner,

En akut nødvendig besked, der betyder noget for os alle, selv om det først lyder fjernt fra den danske hverdag.

En delegation her fra USA er i Den Centralafrikanske Republik for at finde sandheden om Præsident Aristides bortførelse i forbindelse med kuppet i Haiti.

Delegationen består af repræsentanter for USA's tidligere justitsminister Ramsey Clark, nu en afgørende kraft i fredsbevægelsen og The International

Action Center, en repræsentant for Præsident Aristides advokat samt en personlig ven af Aristide-familien.

Ifølge deres beretning blev de nægtet adgang til den bygning, Aristide tilbageholdes i. De ringede til den mobiltelefon, som Aristide tidligere har ringet sit budskab ud fra, og fik en kort telefonkontakt, som imidlertid lynhurtigt blev afbrudt.

Det er hermed bekræftet, at en folkevalgt præsident, som fik 90% af stemmerne i et valg, der blev overvåget og godkendt af adskillige nationer, herib-

landt USA, er kidnappet og holdes som fange af den amerikanske og franske regering, mens en uoprettelig forbrydelse gennemføres mod den haitianske nation.

Dette er ikke bare et spørgsmål om en fjern nation, der er vant til lidt af hvert.

Den globale retsorden nationerne imellem er ved at blive smadret i tusinde stumper, og alt er fremover muligt. Det vil alle komme til at mærke – på Nørrebro så vel som i Nibe.

Bush-regeringen har fra sin allerførste dag saboteret den sociale og demokratiske udvikling i Haiti ved dels at annullere alle tilskud fra USA og den Internationale Udviklingsfond og levere penge og våben til en flok gamle massakrebødder, uddannet på amerikanske terroristkoler i USA og Den Dominikanske Replik, der var udset til at gøre det beskidte arbejde. Aristide-regeringen har alligevel holdt en social linje med forbedringer i løn, uddannelse og sundhedsvæsen – men deres midler var af samme grund nærmest lig nul. Aristides Lavalasparti vandt stort ved det efterfølgende parlaments- og lokalvalg, der i modsætning til, hvad Bush nu påstår, også var internationalt kontrolleret og godkendt. Eneste spørgsmål (som er det, Bush og 'oppositionen' bruger som påskud) var optællingsmetoden for otte kandidater ud af 3.600, og Aristide fik de otte til at trække sig, for at der ikke skulle være noget påskud i den situation. Dette skete 'pudsigt' nok samtidig med, at Bush selv 'vandt' præsidentvalget ved åbenlys og veldokumenteret valgfusk i Florida!

Motiver for Bush til kuppet er der nok af. Aristide satte mindstelønnen i Haiti op til over det dobbelte af de slavelønninger, giganter som Disney Corporation betalte tekstilarbejderne for at levere Disneys T-shirts, ande- og Pocahontas-kostumer. Også Frankrig har 'investeringer' at tage vare på.

Aristide opfordrer til modstand mod besættelsen

Aristide betragter stadig sig som Haitis folkevalgte præsident og opfordrede ved sin første offentlige fremtræden siden han blev bortført til eksil til 'fredelig modstand' for at genoprette demokrati.

- Der var reelt tale om en politisk kidnapning. Og denne politiske kidnapning banede ulykkeligvis vej for en besættelse, sagde Aristide.

Indtil denne fremtræden havde han været holdt isoleret fra den internationale presse – men den voldsomme protest (herunder fra det amerikanske undersøgelsehold, Thomas Koppel referer til) gav den følgende dag Aristide adgang til pressen i Den Centralafrikanske Republik, hvor hans kidnappere (USA og Frankrig) havde sendt ham hen.

I et interview med Democracy Now! fastholdt Aristide, at han er Haitis legitime præsident og at han ønsker at vende tilbage så hurtigt som muligt.

Han betegnede sin afgang som en bortførelse og kaldte, hvad der var foregået, 'et statskup', og at hans regering er blevet erstattet med en 'amerikansk-indsat besættelsesregering'.

Han erklærede, at kun hans 'tilbagevenden kan skabe fred', og at de mennesker, som gennemførte 'opstanden' mod hans regering var 'internationalt stemplede kriminelle'.

Han sagde, at den amerikanske ambassadør havde løjet over for ham ved at forsikre, at han skulle bringes til en pressekonference for at tale med internationale og haitianske medier.

'I mit land, efter 200 års uafhængighed – vi er det første uafhængige sorte land i verden – men vi har stadig kun 15 haitianske læger for hver 11.000 haitianere. Vi oprettede et universitet, med et medicinsk fakultet, som har 247 studerende. Men hvad gjorde de amerikanske soldater, da de kom til Haiti? De lukkede det medicinske fakultet og bruger nu klasselokalerne. Det kalder de fred. Det er det modsatte. Fred betyder at investere i mennesker, investere i sundhed, respect for menneskerettigheder og ikke menneskeretskrænkelser, ingen krænkelser af de menneskers rettigheder, som stemte for den folkevalgte præsident – men det er det som sker.

Vigtig besked

Og Haiti, der med sin påtvungne fattigdom er det svageste led, skal statuere et eksempel for nationer der søger selvstændighed. Det frustrerer bl. a. USA, at Venezuela, der leverer 20% af det amerikanske olieforbrug, ikke rigtig har været til at knække. Ligeledes har den amerikanske imperiebygning lidt nederlag af forskellig art i Argentina, Brasilien, Bolivia og andre lande. Det skal der sættes en stopper for. Haiti er første – og letteste – offer.

Frankrigs medvirken demonstrerer med smertelig tydelighed, at de europæiske stormagter ikke er noget alternativ til Bush-USA. Fogh-regeringen er ved sin passivitet medskyldig ikke alene i kuppet i Haiti, men i, at kloden sejler direkte ud i en afgrund, et alle mod alle-helvede, der kan ødelægge hele kloden i rekordfart.

De reelle problemer bliver derimod ikke løst, kun forværret: Fattigdommen breder sig som en steppebrand over kloden, inklusive i USA og snart også for alvor i Danmark. Olie og naturgas er ved at slippe op, men de store fokuserer udelukkende på deres maximalprofitter og ikke på vedvarende alternativer (som truer deres profitter og drømme om verdensherredømme).

Og de seneste rapporter viser, at klimaændringerne i løbet af kun 10-15 år kan bringe hovedstæder som London og København under vand. Men Fogh tænker kun i profitterne i handel med forureningscertifikater.

Aids har ramt over 40 millioner i Afrika – inden for 10 år beregnes det, at der er over 200 millioner med aids i Afrika alene. Politikerne og medicinalindustrien gør intet, for de fokuserer på profitten – og den er der ingen af i Afrika.

Den demokratiske præsidentkandidat, John Kerry, er medlem af den samme hemmelige orden, 'Skull & Bones' ('Dødningehoved og knogler'), som Bush-herrerne har været i tre generationer – og man skal nok ikke forvente sig meget alternativt fra den kant. I det Demokratiske parti er kun et ganske lille mindretal af individuelle poli-

*Dorte Grenaa og Thomas Koppel
under fredsdemonstration*

tikere i en desperat kamp for at afværge de værste katastrofer.

Vi kan i det hele taget ikke håbe på, at politikere klarer ærterne for os. Og den Europæiske Union klarer ikke problemerne, men føjer kun endnu en centraliseret og toporganiseret gangsterklippe til problemerne.

Almindelige mennesker over hele kloden, som de 30 millioner, der demonstrerede mod Irakkrigen i 2003, er det eneste svar. De (vi) er den 'skjulte supermagt', som de store frygter som pesten. Vi fik ikke stoppet Irak-krigen, men fik i det mindste afværget det afsindige holocaust, Bush-regeringen med brug af atom- og MOAB-bomber havde planlagt for Irak. Den bevægelse holder den eneste mulige optimisme i sine hænder, den eneste glæde og den eneste virkelige kultur.

Hvis ikke vi følger op i 2004 – hvis ikke vi rejser os fra flimberen nu og begynder at organisere os og vores fremtid, bliver vores børns og børnebørns fremtid et mareridt, et mørke, der kan vare i hundreder af år frem.

Fogh protesterede ikke mod tæppebombningerne af Afghanistan eller besættelsen af Irak. Han gik med, idiot som han er, og trak hele den danske befolkning med sig ud i kviksandet.

Ej heller har jeg set Fogh protestere mod kidnapningen af hans folkevalgte kollega, Haitis Aristide, eller USA's og Frankrigs brug af gamle terrorist-kendte som Chamblain og Guy Philippe til at nå deres mål. Den store del af pressen har fulgt samme enøjede linje som Jørgen Leth i Politiken, som tilfæl-

digvis samtidig udtrykker de amerikansk-franske ny-kolonialisters officielle holdning.

Bush, Chirac, Fogh m.fl. er ikke i en 'Krig Mod Terror'. De er selv ophavet til den terrorisme, der for alvor er blomstret op, siden Bush kom til fadet. Alle kendte terrororganisationer, fra Al Qaida til Kontraerne i Nicaragua, dødspatruljerne i Guatemala og massakrebøddlerne Chamblain m.fl. i Haiti er bygget op, betalt og bevæbnet af USA og de andre stormagter.

FOR VORES ALLES SKYLD – OG VORES BØRNS SKYLD: STOP DEN INTERNATIONALE GANGSTERVIRKSOMHED, LØGN OG VOLD! STOP OPLØSNINGEN OG KORRUMPERINGEN AF FN OG ALLE DE INTERNATIONALE INSTITUTIONER!

KRIGEN MOD TERROR OG MASSEØDELÆGGELSE SVÅBEN ER BEFOLKNINGERNES ANSVAR, og første indlysende emne for afvæbning og 'af-terrorisering' er USA, og dernæst England, Frankrig, Tyskland, Rusland, osv., osv., osv.! Og sidst, men ikke mindst: Danmark!

Kære venner i Danmark! Gør noget, hvis I ikke allerede gør det! Forlang, at den danske regering kræver Haiti-kuppet aflyst og Aristide genindsat i sit retmæssige embede! Ring, skriv til Fogh! Kræv, at fagforeningen tager stilling og initiativer! Demonstrer! Skriv til aviserne! Få gang i jeres venner! Det er helt nødvendigt nu, vent ikke på, at andre nok gør det!

OG HUSK: 20 marts – årsdagen for det første angreb på Irak i 2003 – er den store internationale fredsdemonstration over hele kloden! Gør den danske til noget, man lægger mærke til i hele verden!! Mal flotte skilte! Forbered god larm! Gå på stylder, og lav masker!

Foråret starter 20. marts!

Kærlige hilsner og på snarligt gensyn

Thomas

The Savage Rose

<http://www.savagerose.com>

Kvindernes Internationale Kampdag: Demonstrationer, protest, samling

Over hele verden fejredes kvindernes internationale kampdag den 8. marts.

Der blev aktioneret, demonstreret, afholdt møder og massemanifestationer: Kvinderne udgør en særdeles aktiv kraft i modstanden mod krig, imperialistisk globalisering, reaktion og undertrykkelse.

I Nepal blev hele landet lukket af en generalstrejke som led i folkeopstanden mod regimet.

Fra Oceanien over Asien, til Europa og Nord- og Sydamerika: Overalt blev kvindernes krav rejst. En del steder også ved officielle, statsstøttede arrangementer. Og nogle steder søgte kontrarevolutionen og imperialismen at slå plat på den internationale kampdag – som i Afghanistan, hvor den håndplukkede amerikanske marionet Karzai, der står i spidsen for krigsherrernes og opiumproducenternes falanks, meddelte, at der måtte gøres mere for at sikre fremskridt for kvinderne.

Og Danmark: Kvindernes Internationale Kampdag 8. marts blev landet over fejret med en del arrangementer fra alle grene af kvindebevægelsen. Kvindernes stadig ringere situation kræver fortsat og i endnu større grad, at der sættes yderligere fokus på denne. I den forbin-

delse er det i dag hovedsageligt de borgerlige retninger i bevægelsen, der kommer til orde med kravet om 'retten til karriere', hvilket også op til og på dagen blev manifesteret. Det er også stort set sådanne spørgsmål, der fylder medierne på kampdagen.

Samtidig lå fagbevægelsens arrangementer underdrejet. I København afholdt enkelte lokale fagforeninger formiddags- og eftermiddagsmøder, mens aftenarrangementerne var indskrænket til et par stykker, alle uden for fagbevægelsens regi.

EU og kvinderne

Folkebevægelsen mod EU, der også i en årrække har afholdt 8. marts-arrangementer, indkaldte heller ikke til møde. I anledning af kampdagen fastslog Majbrit Berlau, en af dens spidskandidater ved EU-parlamentsvalget i juni, at EU ikke gavner ligestillingen. Kampen imod diskrimination og for ligestilling er stadig aktuell over hele kloden. Også i EU – selvom EU-konventets udkast til EU-grundlag siger, at unionen bygger på værdier som "menneskelig værdighed, frihed, demokrati og ligestilling".

- EU's ord hænger dårligt sammen med virkeligheden, hvor lønnen for mænd gennemsnitligt er 15-20 pct. højere end for kvinder, og beskæftigelsen er omkring 20 pct. højere for mænd end for kvinder, siger Majbrit Berlau:

- EU betyder nedskæringer. I de nuværende EU-lande dikterer EU's økonomiske projekt – ØMU'en – stadig strammere statsbudgetter. Og i de ti nye lande har regeringerne skåret brutalt ned på de offentlige udgifter for at leve op til betingelserne for optagelse i unionen. Det giver endnu mere håbløse forhold for børnepasning og barselsorlov og dermed for kvinderne på arbejdsmarkedet.

Desuden koster nedskæringerne

8. marts demonstration i Moskva

masser af offentlige arbejdspladser, som oftest er besat af kvinder, konstaterer Majbrit Berlau og tilføjer:

- Det er ikke uden grund, at kvinder siger fra over for EU, som det bl.a. har vist sig ved folkeafstemningerne i Danmark og Sverige om ØMU'en og den seneste meningsmåling om EU-medlemskab i Norge. EU skader i realiteten såvel velfærd som ligestilling.

APK & DKU i Fabrikarbejdernes fagforening

DKU's og APK's kvindeudvalg stod som arrangører for et yderst succesfuldt møde i fabriksarbejdernes fagforening.

Budskabet var klart: Kvindekampen eksisterer fortsat! Undertrykkelsen og ydmygelsen af kvinderne er ikke blevet mindre med tiden. Ligelønnen er langt fra opfyldt. Trods lovgivningens ord bliver forskellen stadig større. 2½ gange så mange kvinder som mænd bliver førtidspensionister på grund af nedslidning. Prostitution og import af kvinder, der tvinges til prostitution, er voldsomt tiltagende. Ikke mindst kvindernes vilkår globalt var i fokus.

APK's formand Dorte Grenaa, fastslog:

Protest mod Bushs forsøg på at splitte USA af kønspolitiske linjer

8. marts, Argentina

- Det er på mange måder et sygt samfund, vi lever i. Kvinder bliver dagligt ydmyget, og som om det ikke er nok, så bliver vi regeret af et bundt krigsforbrydere!

Doris Kruckenberg, aktivist i Fredsvagten og deltager på det nyligt afholdte *Socialt Forums* verdensmøde i Mumbai, Indien, havde forinden givet en medrivende skildring af fattige kvinders situation i store dele af verden – ikke mindst Indien.

Fogh: Krigsforbryder

Fra Dorte Grenaa's 8. marts-tale

Kvindernes Internationale kampdag afholdes i år i en situation, hvor vores land regeres af en bande krigsforbrydere - Fogh-regeringen. Om få dage er det et år siden den gik med i Bush's illegale terrorkrig mod Irak – i dag står Fogh forsat sammen med Fogh som illegal besættelsesmagt.

Den krig og besættelse skal fortsat stoppes. Det er afgørende for vores - folkenes, kvindernes fremtid.

Men vi afholder også 8.marts i dag sammen med alle fredselskende, progressive og anti-imperialistiske kræfter verden over - sammen med den kolossale kraft vi har set rulle over klodens kontinenter for at standse USA's terrorkrig mod alt hvad der stiller sig i vejen for dem. Den 20. marts - årsdagen - er der igen kaldt til international demo mod krigen rundt om i verdens hovedstæder.

Begge indlæg understregede nødvendigheden i at mobilisere så mange som muligt til verdensomfattende demonstration på årsdagen for krigen mod Irak: Den 20.marts kl.12 på Rådhuspladsen i København.

Programmet for aftenen blev afholdt i en meget afslappet og rar atmosfære, hvilket forskellige kunstnere bistod til. Troubaduren og folkekunstneren Kazio Kierpaul underholdt med gamle slumstormersange, der ikke bare fik de lidt ældre i forsamlingen til at hengive sig til nostalgien, men samtidig mindede alle om den fortsatte bolignød. Billedkunstneren Evelyn Mittman var en foregangskvinde med en storslået udstilling af egne smukke værker bistøttet af datteren Sara samt Jørgen Buch.

Programmet var således meget varierende med en underliggende rød tråd, der fra deltagernes side ved afslutningen gav anledning til bemærkninger som disse:

- Tak for et herligt arrangement. Det har givet os fornyede kræfter til den fortsatte kamp. Vi har jo masser af fælles ting at slås for, så vi ses på Rådhuspladsen den 20. marts.

Det overenskomstudspil der ligger må der stemmes nej til. Det giver mere fleksibilitet til arbejdsgiverne, men hvad med arbejderkvinderne? Ligelønnen - den lave mindsteløn, der går igen i understøttelse og pension?

Hvad med den alt for stressede og lange arbejdsdag, der skal hænge sammen med børn og familie. Det holder ikke - der skal stemmes nej.

Oveni den skjulte fattigdom, tvangsarbejde og krakelerede facader forsøger de at få os til selv at påtage os skylden. Vi er for grimme, for fede, forkert uddannet, forkert alder, for usexede - kort sagt en kikset karrierestrategi. Bliver vi syge eller nedslidte er det også vores egen skyld - med det liv vi har levet. Alt sammen for at vi skal bruge vores kostbare tid og energi på det, og for at splitte os på kryds og tværs på alle mulige uvæsentlige spørgsmål.

Slavearbejde godkendt af fagforeninger

Løgstør kommune bruger skatteydernes midler til at støtte lokal virksomhed ved tvangsaktivering af kontanthjælpsmodtagere. LO og KAD i Nordjylland har blåstemplet projektet.

Løgstør kommune honorerer Direktør Kim Berg med 420.000 for at stille arbejdspladser til rådighed for kontanthjælpsmodtagere i kommunen, som bliver "aflønnet" med deres bistandshjælp og *nix weiter*. Den nette sum forklæres med aflønning af en arbejdsleder. Ordningen har fungeret i 7 måneder. Der kan være op til 15 tvangsaktiverede på Berg og Co.s pakkeri. Den 30. januar var der 6 aktiverede i "beskæftigelse".

Ifølge Løgstør kommune hedder det sig, at "de ledige, der aktiveres på pakkeriet, opnår erfaring, rutine, håndslag, kvalitetsbevidsthed og kendskab til produktivitetskravene inden for industriel produktion". Hertil kan tilføjes, at de lærer at arbejde for en yderst lav løn,

der ligger på mellem 30 og 50 kr. i timen. Hvis de nægter at medvirke til denne løntrykkerfunktion, fratages de kontanthjælpen. Kommunen oplyser endvidere, at "der opbygges et kollegialt netværk, der giver selvtillid, mod og lyst til at prøve kræfter på arbejdsmarkedet".

Der er jo ikke et tørt øje, når man tænker på kommunens omsorg for deres kontanthjælpsmodtagere. *Kommunistisk Politik* er desværre ikke i besiddelse af, hvor mange penge kommunen har sparet ved fratagelse af kontanthjælp til bistandsmodtagere, der af den ene eller anden grund har nægtet at medvirke til slavearbejdet.

Løgstør kommune har dermed indskrevet sig på det efterhånden landsdækkende kort over kommuner, der tvangsaktiverer arbejdsløse dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. I en række lokalområder er fagforeningerne på mærkerne, når dette misbrug finder sted. Således førte massive protester fra SiD til, at en række kommuner måtte trække deres ordninger med Bodum tilbage sidste år.

Fagforeningernes kamp mod misbruget burde være en naturlig ting, idet de derved ikke varetager den dårligst stilledes del af arbejderklassen – de udstødte – men også egne medlemmers interesse mod løntrykkervirksomhed.

Men i Løgstør forholder det sig ikke sådan. Her har LO og KAD godkendt projektet, hvilket *Landsorganisationen af Arbejdsledige (LA)* har protesteret over. LA har anmodet Arbejdsmarkedsrådet i Nordjylland om at vurdere projektet. LA vurderer, at det i sig selv sandsynligvis ikke er tilstrækkeligt:

- LO og KAD sidder også i Arbejdsmarkedsrådet, så det er måske ikke på den måde, dette tvangsarbejde og denne skatteyderbetalte virksomhedsstøtte bliver stoppet.

-gri

Mæglingsskitse på plads

I disse dage lægger forligsmand Asbjørn Jensen sidste hånd på den mæglingsskitse, der herefter sættes til urafstemning, omfattende 650.000 arbejdere. I skrivende stund er 95 pct. af de nye overenskomster på plads, og det forventes, at de resterende områder – heriblandt slagteriarbejderne – er en formalitet, da alle overenskomsterne er skåret over den samme kam.

Arbejdspladsernes krav er kun på enkelte punkter tilnærmelsesvis opfyldt, mens en lang række andre punkter er totalt ignoreret af såvel arbejdsgivere som fagbevægelsens forhandlere. Det gælder mindstelønnen, nedsat arbejdstid for skifteholdsarbejdere og lærlingesatserne. Til gengæld har arbejdsgiverne fået en 3-årig overenskomstperiode, mulighed for lokal forlængelse af den ugentlige arbejdstid og ret til ikke at betale overarbejdstilæg efter strejker.

Initiativet *OK 2004* opfordrer på linje med masser af arbejdspladser og lokale fagforeninger til at stemme NEJ.

På et landsdækkende tillidsmandsmøde den 17.marts i Fredericia vil der blive sat fokus på Stem NEJ-kampagnen.

De faglige forhandlere har accepteret, at den kommende urafstemning foregår under forligsmandslovens udemokratiske regler. De betyder, at de enkelte områder ikke selvstændigt kan afvise resultatet, da deres stemmer bliver lagt sammen med samtlige 650.000 i et såkaldt bunkebryllup. Samtidigt kræves, at mindst 40 pct. afgiver deres stemme, hvis et flertal for en afvisning skal respekteres. Med andre ord vil sofastemmer altså tilfalde JA-siden.

ArbejderPartiet Kommunisterne Kbh.'s faglige udvalg afholder offentligt møde for på baggrund af det landsdækkende tillidsmandsmøde at diskutere, hvordan Stem NEJ-kampagnen effektiviseres bedst muligt. (Se annonce andet steds på siden).

Læs også

Faglig Kommentar på bagsiden

Vælt forliget – Stem NEJ

Efter fire års ventetid er overenskomsterne for 650.000 arbejdere blevet indgået. Her har arbejdsgiverne fået yderligere tre års fredspligt, strejkevåbenet er blevet yderligt undergravet (FOA har oven i købet afskaffet det lokalt), og 37-timersugen kan sprænges lokalt. Mindstelønskravet på 110 kr. i timen er blevet ignoreret. Det rammer kassedamer, restaurationsansatte med mange flere hårdt. Alle disse er kvindedominerede fag. Lærlingesatserne har fået et ubetydeligt nøk opad, men slet ikke i nærheden af de 12 kr. mere i timen, som deres krav er. Skifteholdsarbejderne krævede 30 timers arbejdsuge, men fik INTET.

Forbundstoppene har indvilget i at sammenkæde urafstemningerne under forligsmandens udemokratiske afstemninger, men på trods af

Flere i rigtigt arbejde

Udtalelse enstemmigt vedtaget på generalforsamlingen i HK-medie & kommunikation 2. marts 2004

“Socialstaten har frembragt mennesker uden mod, mennesker med materielt begær, men uden vilje til at værne om sin egen værdighed som menneske.”

Så nedladende omtaler Anders Fogh Rasmussen danske lønmodtagere i sin bog *'Fra socialstat til minimalstat'*, 1993.

I dag er Fogh Danmarks statsminister og sætter nu dagsordenen for vores fremtid.

Den solidariske fagbevægelse, som vi med vore holdninger og meningers mod har været med til at bygge op, vil han ødelægge. Det sociale velfærdssamfund, som fagbevægelsen har kæmpet for i mere end hundrede år, er sat under afvikling og skal erstattes af Fogh Rasmussens minimalstatstanker, hvor værdige mennesker nedgøres til tavse klienter.

Arbejdsmarkedsreformen *'Flere i arbejde'* har synliggjort hensigterne.

Privatiseringer, brugerbetaling, angreb på vores pensionsordninger og sociale ydelser og nedskæringer i den

offentlige service er midlerne.

Profitmaksimering og billig arbejdskraft uden omkostninger for arbejdsgiverne er målet.

Redskaberne er de private aktører i kontaktføreløbet. Det er det enstregede formidlingssystem, som skal nedbryde den traditionelle arbejdsløshedsforsikring i vores A-kasse. Det er de tværfaglige A-kasser og private forsikringsordninger – efter udenlandske modeller – der skal sættes i stedet. Konsekvensen bliver, når A-kassesystemet fravistes fagbevægelsen, at arbejdskraften bliver en vare, som private virksomheder kan misbruge og tjene penge på at sælge.

Denne form for ydmygende og nedværdigende behandling vil vi ikke acceptere.

Regeringen er bedøvende ligeglad med de arbejdsløse. Regeringen er ikke interesseret i at skabe flere arbejdspladser til overenskomstmæssig løn- og arbejdsvilkår. Regeringen er mere optaget af aktiveringsprojekter, hvor arbejdet udføres efter daglejerprincippet til den halve løn, skærpede rådighedsregler og kontrol. Den katastrofalt stigende arbejdsløshed beviser det.

Den håbløse og udsigtsløse aktivering, der er sat i værk, har kun til formål at stresser de ledige til at finde sig i hvad som helst, og for at skræmme de potentielle ledige, der er i arbejde – hvis vi ikke indordner os, skal vi straffes, fyres eller miste retten til dagpenge.

Nu trækker vi en streg i sandet og siger stop.

Vi opfordrer derfor såvel ledige som tillidsmænd og kolleger, vores afdelingsbestyrelse og forbund til:

- at medvirke til at vælte den borgerlige regering.
- at medvirke til, at udsigtsløs aktivering erstattes af kompetencegivende efteruddannelse, uddannelser og reelt arbejde.
- at medvirke til, at dagpenge- og efterlønsatserne bliver forhøjet.
- at medvirke til, at den spekulative aktivering af dagpenge- og kontant-hjælpsmodtagere bringes til ophør.

Mogens Weile,

Tillidsfolk headhunted

Tillidsrepræsentanter har gode chancer for at blive chefer. En karriere som tillidsmand er nemlig en kvalifikation, som headhunterfirmaer værdsætter, når de skal rekruttere ledere. Det viser et rundspørge, som månedsmagasinet *Lederne* har foretaget til en række af landets førende virksomheder, skriver *Jyllands Posten*.

Gratis overarbejde

Det tyske metalforbund – IGM – har indgået en aftale for 800.000 ansatte, der giver virksomhederne mulighed for at forlænge arbejdstiden uden overtidsbetaling. Betingelsen er, at arbejdspladserne derved ”sikres eller forbedres”.

Angrebene på løn- og arbejdsvilkår i trussel om at flytte eller nedlægge produktionen er ikke et isoleret tysk fænomen. Mediearbejderne i Berlinske Officin, titusinder af SAS-ansatte og slagteriarbejdere er blot få eksempler på grupper i Danmark, der i årevis har smagt ”mosten”.

Den kommende mæglingsskitse, der tillader lokale sprængninger af den ugentlige arbejdstid, understreger forbundstoppenes villighed til at forøge fleksibiliteten.

Junckers reddet af Lego

Efter måneders stormvejr med udsigt til lukning ser det nu ud til, at Junckers på Køgeegnen alligevel finder nåde for kapitalens interesser. Det er ikke mindst Lego-familiens selskab Kirkbi, der har fundet en konstruktion, der betyder en fortsættelse af produktionen. Overtagelsen betales blandt andre af småaktionærerne, der tvinges til at nedskrive deres aktieværdi væsentligt. En lukning ville have haft omfattende betydning for hele lokalområdet.

Aalborg Portland sælges

FLS Industries undgår et milliardunderskud ved slaget af cementfabrikken Portland i Aalborg. Storaktionær Christian Kjær frygter for aktionærernes interesser, idet han betegner salget som en mulig katastrofe for aktionærerne.

dette kan det godt tænkes, at resultaterne stemmes ned.

APK-Kbh. OK04 - STEM NEJ

APK afholder et offentligt møde om overenskomstresultatet med henblik på at styrke ”Stem NEJ”-kampagnen og diskutere, hvordan et eventuelt NEJ omsættes til samlet handling:

Offentligt møde Mandag den 22. marts kl. 19

SiD's lokaler
Svanevej 22 4.sal
2400 NV.

Skattestyrelsen, aviser og Kommunistisk Politik

Kommunistisk Politik er ikke at betragte som en avis, påstår Skattestyrelsen. Det er derimod f.eks. Time og NewsWeek. Eller Kommunist og Det Ny Notat. Derfor vil den have KP til at betale moms. Det er en fuldstændig usaglig afgørelse.

Siden Kommunistisk Politiks første udgivelse for syv år siden har vi gjort brug postvæsenets særlige begunstige- de distributionsordning for magasiner, blade og aviser. Denne ordning er nu blevet lemlæstet med regeringens nye lov, så det fremover kun er momsfrigat- ne aviser, som kan gøre brug af denne ordning. Det betyder en alvorlig ind- skrænkning af f.eks. distribution af forenings- og fagblade.

Og tilsyneladende også for nyhedsavi- ser/-blade. I hvert tilfælde lægges der fra Skattestyrelsen op til, at der skal lægges skat på Kommunistisk Politik, og at bladet skal unddrages ordningen for momsfrigitagne aviser.

Indtil nu anerkendt som fjortendages nyhedsblad har KP selvfølgelig ikke

lagt moms på avisen og abonnenter. Det vil Skattestyrelsen have ændret. På trods af, at Told og Skat/Region København (der hidtil har varetaget dette spørgsmål) har indsendt en anbe- faling til Skattestyrelsen om at betragte Kommunistisk Politik som en momsfri- taget avis, har de fået følgende svar til- bage: At Skattestyrelsen ikke anser Kommunistisk Politik for omfattet af loven om momsfrigitagne aviser.

Det er ikke de grundlæggende forud- sætninger for momsfrigatelse, Skatte- styrelsen herved henviser til, for de opfyldes indlysende af KP (se lovens formulering ved siden af denne artikel) – men helt usædvanligt udgør forhind- ringen ting, som loven på en gummi- agtig måde siger *kan* indgå i en hel- hedsvurdering. Om avisen fremtræder som avis i teknisk og typografisk hen- seende (papirkvalitet, tryk, layout m.v.), og oplagets størrelse.

I indhold og emneområder er Kommu- nistisk Politik en udpræget avis.

De søgte argumenter for afslag er ikke ledsaget af, hvilke betingelser der skal opfyldes for at blive godkendt. Hvordan skal formatet være? Hvor stort skal oplaget være?

Blade, der p.t. vurderes/er momsfrigitagne

(jfr. momslovens § 34.)

Kommunen
Kommunist
Fanø Ugeblad
Det ny notat
Landbrug Syd
Læsø Posten
Berlingske Tidendes Nyhedsmagasin
NewsWeek
The Economist
Weekendavisen
Time
Effektivt Landbrug
Landbrug Fyn
Avisen Tro&Mission
ComOn
Udfordringen
Computerworld
The Copenhagen Post
Haber Politiken
Politiken Weekly
Kommunistisk Politik (under afklaring)

Det, der må være afgørende, må være bladets indhold som nyhedsmedie. Man kunne let fristes til at spørge, om det er det sidste – *bladets indhold* – der er problemet?

Underordner Told og Skat/København sig Skattestyrelsens usædvanlige vur- dering, vil Oktober Forlag omgående appellere en sådan usaglig afvisning til landsskatteretten.

Konsekvensen af at gøre Kommunis- tisk Politik momspligtig vil være en kraftig forhøjelse af abonnements- og løssalgpris – og et udtryk for en reel indskrænkning af ytringsfriheden i Danmark.

På linje med andre fjortendages- eller månedsaviser som bladene Det Nye Notat og Kommunist, for slet ikke at glemme Time og NewsWeek, kræver vi Kommunistisk Politik anerkendt som momsfrigitagen avis!

Alt andet er usagligt. Mildt sagt.

Loven vedr. momsfrigitagne aviser

§ 34, stk. 1, nr. 14

...”Ved afgørelsen om en publikation i momsmæssig henseende kan anses for en avis lægges vægt på at følgen- de forudsætninger er opfyldt:

Om publikationen primært læses på grundlag af aktuelt nyhedsstof. For publikationer, som på grund af udgivelseshyppigheden ikke kan bringe dagsaktuelt nyhedsstof, er det en betingelse, at indholdet kom- menterer eller uddyber emner, der har været aktuelle siden sidste udgivelse

Om den henvender sig til en

videre (almen) kreds af læsere

Om den behandler et bredt emneområde

Der kan ud over dette, i forbindelse med en helhedsvurdering af publika- tionen, tages hensyn til:

Om den må anses for at fremtræde som avislignende i teknisk og typo- grafisk henseende (papirkvalitet, tryk, layout m.v.)

Om den sælges i løssalg eller kun til abonnenter (foreningsmedlemmer)

Oplagets størrelse

Om redaktionen er godkendt til at uddanne journalister.”

Folkebevægelsen mod EU går igen i valgforbund med Junibevægelsen

For tredje gang indgår Folkebevægelsen mod EU valgforbund med Junibevægelsen ved et valg til EU-parlamentet, som i år foregår søndag den 13. juni.

- Det sker i en situation, hvor modstanden mod EU og dens kommende grundlov er voksende i hele Europa. Så selvom Danmark får reduceret sit antal pladser i EU-parlamentet fra 16 til 14, så ser vi frem til fremgang. Men for at undgå enhver snak om stemmespild, så har vi indgået valgforbund med Junibevægelsen, forklarer Poul Gerhard Kristiansen, der er landssekretær i Folkebevægelsen mod EU, og tilføjer:

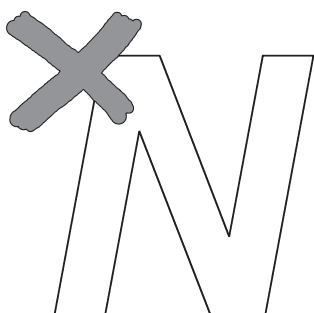
- I 1994 vandt vi vort andet mandat på grundlag af stemmer fra Junibevægelsen, og i 1999 vandt Junibevægelsen deres tredje mandat på grundlag af stemmer fra Folkebevægelsen.

- Selvom Folkebevægelsen mod EU og Junibevægelsen har bevæget sig væk fra hinanden i de senere år, og Folkebevægelsen i dag er den eneste tværpolitiske liste for den klare EU-modstand, så er Junibevægelsen endnu kritisk over for EU's udvikling. Og vi vil gerne sikre den størst mulige styrkelse af kræfterne, som arbejder for et nej ved den kommende folkeafstemning om EU's grundlov.

Parlamentsmedlem og professor dr.jur. Ole Krarup blev i øvrigt genvalgt som en af de tre spidskandidater på Folkebevægelsen mod EU's liste N på et landsmøde i oktober sidste år, hvor Ditte Staun og Karina Rohr Sørensen blev henholdsvis nr. 2 og 3.

Den samlede liste på 20 kandidater samt listens valggrundlag kan ses på hjemmesiden

www.folkebevaegelsen.dk

Mors dag

Denne dag i maj havde det regnet hele formiddagen, men endelig var det holdt op, og solen begyndte langsomt at titte frem. Jeg nød solens stråler på denne særlige dag, mens jeg spadserede ned til den lokale blomsterhandler. Det var med lidt blandede følelser. "Mors dag" involverer buketter, parfumer eller chokolader. Jeg synes, det er noget fis med al denne materialitet, da det i mine øjne handler om at give udtryk for sin varme og kærlighed i hverdagen.

Det hændte, at jeg et enkelt år glemte denne dag, og jeg skal sent glemme min mors skuffende ansigtsudtryk, da jeg dagen efter mødte frem for at male hendes entre færdig:

- I går var jeg ude hos din mormor med en Morsdags-buket.

Jeg faldt hende om halsen, gav hende et kæmpekram og undskyldte:

- Mor, du ved jo, at jeg elsker dig. Jeg har blot haft så meget andet at tænke på.

- Jamen, du plejer jo altid, sagde hun halvt i gråd.

Vi fandt sammen i sofaen, hvor hun med sin sædvanligvis omsorgsfuldhed skænkede os en kop kaffe. Det var anledningen til at fortælle hende, hvor meget hun havde betydet for mig og min storebror, som hun havde kæmpet så meget for med hendes ringe hyre som ufaglært. Vores far havde forladt hende, da vi begge var under det fyldte 10'ende år. Hun sloges mod arbejdsløshed og for retten til en bolig, samtidig med at hun var alene ansvarlig over for to unger og vores opvækst.

Det blev ikke lettere med en teenage-tøs, der ikke kunne forstå, at jeg ikke måtte få de forvaskede cowboybukser med frynser forneden og stjerner og måner på. Jeg måtte nøjes med den pæne model, fordi den kostede det halve.

Jeg fandt ud af, at klorin, saks og nål gav mig de samme bukser.

Da min mor fik historien serveret i sofaen, omfavnede vi hinanden i en latter og nød dagen med minderne på godt og ondt.

Nu havde jeg i respekt for min mor og hendes følelser fundet frem til blomsterhandleren, hvor den lange kø gav mig tid til at spekulere lidt over situationen. Spandevist af nelliker bragte mine tanker hen på begravelser og dystre stunder. Pludseligt dukkede en artikel op i mit lille hoved, jeg for nyligt havde læst: Stifteren af "Mors dag" – Anna Jarvis – hvis mor sammen med andre kvinder havde kæmpet for sanitære forhold og mindske børnedødeligheden. Under borgerkrigen arbejdede de på at bekæmpe sygdomme som tyfus og mæslinger. Moderens yndlingsblomst var nelliken, som stod for renhed, trofasthed og kærlighed. Anna Jarvis skabte en bevægelse, hvis overskud på blomstersalg skulle gå til fattige og enlige mødre. Men det blev

hurtigt meget interessant for de handlende, som så profitten stige denne dag. Ideen gik af fløjten, og Anna Jarvis blev siden hen arresteret for gadeuorden i forbindelse med en demonstration mod at gøre "Mors dag" til en kommerciel forretning. Kort før hun døde, udtalte hun, at hun fortrød, at hun havde startet "Mors dag".

- Hvad skulle det være? afbrød en stemme mine tanker.

Denne gang valgte jeg 20 hvide nelliker med lidt grønt. For dette skulle være en særlig buket. Jeg vidste, hvad min mor ville sige:

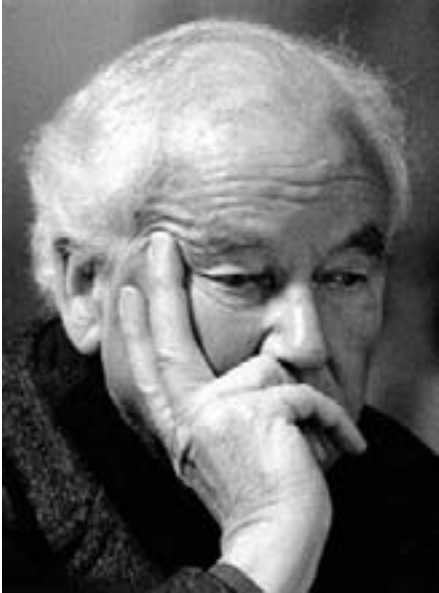
- Det skulle du ikke have gjort!

Men i år vil jeg fortælle hende, at hun skal vide, at i mit hjerte er det mors dag hver dag. Jeg vil prøve at inddrage hende i Anne Jarvis' tanker og formål med dagen. Jeg håber at høste min mors forståelse for, at vi som mor og datter skal læne os op af hverdagens signaler om gensidig kærlighed og omsorg – og så skrotte de kommercielle klamme fiduser i mors og fars dage, unødvendige amerikansering og omgørelse af vores fastelavn til Halloween for ikke at nævne de falske Valentins-dage.

Thorkild Bjørnvig: Arternes eksistens

Thorkild Bjørnvig
1918-2004

Digteren Thorkild Bjørnvig, Samsø, er død, 86 år gammel. Den første digtsamling udkom i 1947, siden fulgte samlingerne regelmæssigt, livet igennem.

Hans digteriske produktion er ikke enorm. De samlede digte fra et langt liv fylder omkring 500 sider. Men han skrev aldrig et ligeegyldigt digt. Og mindst et par håndfulde er klassiske.

Ved debuten med *'Stjernen bag gavlen'* skrev Tom Kristensen:

"Her er endelig digteren og elsker, der springer fuldmønden og fuldtbebeværet ud af poesiens pande, aldrig før set, men straks synlig ..."

Der er et enormt anslag i disse ungdomsdigte, der rummer næsten hele den temakreds, som han livet igennem, i skiftende aldre, med stadig større indsigt og et aldrig svigtende, eminent form-mesterskab foldede ud.

Det var de store alment menneskelige temaer, han udfordrede fra starten, med en absolut tro på digtningens og kunstens rolle som sjælens og menneskelivets kompas: Det var eksistens, virkelighed, kosmos, aldrene, kønnet, kultur, kunst, og det blev (under indre protest,

men også af indre tvang) menneskene i deres sammenhæng med natur og samfund.

Han efterlader sig en tankedigting af en enestående lyrisk dybde og følelsesmæssig fylde.

Man kan (med hans eget udtryk om en anden digter) kalde Bjørnvig en 'religiøs ateist', som forsvarede tingene, dyrene, naturen, ja, universet selv mod truende farer – mod 'mennesket', i form af dets enorme potentiale for ødelæggelse, men også i dets forsøg på at projicere sig selv ind i materien, i naturen og universet – og dermed (sentimentalt, naivt, anmassende) spærre for udsyn og erkendelse. Kun sådan kunne han også forsvare det menneskelige og menneskets ret på jorden.

Denne holdning kommer plastisk til udtryk i disse linjer fra titeldigtet i den relativt sene samling *Morgenmørke* (1977-79):

*Vidunderligt er mennesket
og frygteligere væsen under solen findes ikke;
dyrene har erfaret det, og vor egen arts svage og tabende.
Forfærdeligt at falde i dets hænder
hvad enten det i sin overmagt
udøver tiltrækning eller fjendskab.*

Den ord- og tankefortættede digter, søn af en fabriksinspektør i Århus, var af opvækst, af uddannelse (magister, senere doktor i litteraturhistorie) og måske af tilbøjelighed et født medlem af den lærde republik, med dens konservative og revolutionsskyende fysiognomi. Som et ledende medlem af efterkrigstidens Heretica-kreds, der brutalt sagt var en del af den (anglo-amerikanske) kulturelle koldoprustning, var Thorkild Bjørnvig så at sige prædisponeret til en rolle som i det forrige århundredes Poul Møllers 'Kunstneren mellem oprørerne', som 'civilisationens' (og fyrstens) hævnende sværd. Han fik da også al den anerkendelse og alle de udmærkelser,

som kan blive en dansk lyriker til del.

Men det gik anderledes, og det kunne ikke gå anderledes i en epoke, hvor det borgerlige åndsliv skal skønne kapitalismens destruktive kræfter: Den sanddru digter måtte, på sin måde, slutte sig til oprøret, hvad der en overgang førte til bitre angreb fra regeringsmedlemmer.

I 1959, længe før der eksisterede en miljøbevægelse eller 'miljøbevidsthed', havde Bjørnvig i et andet klassisk digt *Dag og Nat* beskrevet truslen mod arternes eksistens:

*... Min jord, med solsort, svale, hest,
sælhund og hval, delfin og albatros,
dådyr, gazelle, løve, ravn og los -
for hver udsløttet form forarmes vi,
det dyriske blir plumpt og blindt i os,
perverst og fyldt af skam: fragment og rest -
når ikke vi ser dyrets linjespil
opdrage os, og gøre kroppen fri,
så vi i dansen legemligt er til,
i ro, bevægelse, og favn i favn.
Min jord – og gøgen talte jordens år;
jeg nævnte dyrearter, navn ved navn.*

Senere, omkring 70'erne, da bevægelsen var der, udsendte han samlinger af 'miljødigte', politiske digte, heraf mange lejlighedsdigte af stor virkning, fordi hele det klassiske poetiske beredskab var intakt.

I dag rynker borgerlige æsteter med kastrerede følehorn på næsen af dem, fordi de overskrider grænsen for det tilladte (det individuelle og ufarlige) oprør. Men denne del af Bjørnvigs forfatterskab er ikke den mindst lodige. Det var og er nødvendige digte

Hans sene digtning (herunder forårsung kærlighedsdigtning) i *Nattemørke* og aldersdigtene i *'Siv, vand og måne'* (1993) rummer nye højdepunkter. De afrunder et af de rigeste danske forfatterskaber i sidste halvdel af det 20. århundrede.

ROCKERNE

Når de glade,
de følsomme og indadvendte
lykkeligt dimensionsforstyrrede
eller i rytmen

bølgeslagshengivende
med svingende trommehinder
og en ekstra membran i navlens
tredie øre,

vibrerende mellemgulve over koncertgulvets
bas- og orgelbrummen

samles,

kommer de

pint af musikken,

tørstende ved lyden

af kilder og vandfald, der viger,
mumlen af regn, der skyer dem,

kommer de,

motorcyklelarmen deres rus,
svingende cykelkæder deres orgasme,
misundelsens vilde engle,

og tramper ind i det menneskelige blomsterbed;

intet politi blander sig,

det beskytter kun ambassader.

Når folk i byen strømmer til
for at beskytte de dødsdømte træer
(Kungsträdgården, Stockholm),
lejrer sig om dem med sang og musik,
holder træfældere og politi på afstand,
siddet og ligger i træerne:

Menneskefugle som hviler

i hængekøjernes reder,

kommer de,

raggerne rockerne hell's angels,

lov og orden-drømmerne,

fanatikere for de-ved-ikke-hvad,

blot føler de *mod* hvad:

Vækstens lov i alt opretstående,
træer som mennesker, kommer de,

politiets uvelkomne

eller velkomne venner? I al fald

ser det uvirksomt til.

Når folk vil plante buske og blomster
på en ubenyttet plads i byen

(Berkley, USA),

kommer de,

nu som politi, i uniform,
ordenens og lovens håndhævere,
den sterile ordens nævefægttere

med sviende tåregas

(behøves det for at græde),

støvler og knipler,
musik og blomster forbudt:
Græsset må kun betrædes med støvler.

Når vagabonden og outcasten sover
på parkbænke, kommer de,

stadig i uniform, og jager dem op
af sidste tilflugtssted: Søvn.

Og når elskende synker ind i hinanden
bag ikke skudsikre bilruder,

kommer de, nu som midnightramblers,
almagtens øje

en stirrende revolvermunding,

en truende pupil,

et blik, som dræber.

Når indianerne tænder deres bål,

driver deres jagt,

dyrker deres jord,

danser deres fugledanse,

kommer de

med napalm, dynamit og maskingeværer -

kommer de:

Hjernen et ådsel,

sanser og nerver dybfrosne,

hjertet en maskine,

ansigtstomme

som var alle organer transplanterede

og kun synkroniseret

i sex, vold og aperitifstundens

usårlige nydende apati -

kommer de:

Ødelæggelsens feinschmeckere og gourmeter,

kræsenpinde og grovædere, over

voldtægt som kejsersnit, flår

børn som sælhundeunger.

Men hvem HVEM H V E M?

Ved vi det?

Rejser der sig destruktive fylgjer
af menneskehedens trance og søvn?

Kan godhed forvandles til tapperhed
uden vold?

Is there a reason for today?

Thorkild Bjørnvig

Fra 'Delfinen'

Udvalgte miljødigte 1970-75

Gyldendal, 1975

Integration er fælles kamp

Af Kaj Rudi Rasmussen

Indvandrerne og de fattigste sakker stadig længere bagud i indkomstudvikling, mens de rige danskere bliver stadig rigere.

Det er kernen i den officielle politik: Sådan skal det blive ved med at gå. Og indvandrerlovene rammer os alle.

Det er et kapitalistisk samfund vi lever i, og de skiftende regeringer bruger indvandrerspørgsmålet til at så splid mellem de undertrykte dele af befolkningen Danmark, især mellem arbejderklassen og indvandrerne. I øvrigt er langt de fleste af flygtninge og indvandrerne også er en del af arbejderklassen.

Hele indvandrerproblematikken drejer sig om at leve et værdigt liv. Det drejer sig om en forbedring af de sociale forhold for indvandrerne og deres børn såvel som for de fattigste af den øvrige befolkning. At få en uddannelse, et arbejde og et sted at bo.

Indvandrerne bliver i vores land brugt som prægelnabe, med det virkelige mål at så splid mellem den indvandrede arbejdskraft og de danske arbejdere. Og det betyder at den ledende elite ønsker at stille problemerne op på en måde hvor vi skal sige, racekamp ja – klassekamp nej. Og ikke nok med det. Indvandrerne skal kæmpe mod hinanden, de danske arbejdere skal kæmpe mod hinanden. Ingen klassekamp, men kæmp mod hinanden indbyrdes. Del og hersk, det er filosofien.

Borgerskabet vil elske at arbejder kæmper mod arbejder, indvandrer mod indvandrer, danske arbejdere mod indvandrer arbejdere

Indvandrerlovene rammer os alle

I dag er det sådan at enhver integrations- eller indvandrerpolitik i lige så

Minister for social og etnisk grøftegravning Bertel Haarder

høj grad rammer ikke kun indvandrerne men i næsten lige så høj grad den øvrige arbejderklasse

Den 1. November 2003 blev der vedtaget en lov der angiveligt skulle fremme integrationen i Danmark. Af loven fremgår det, at hvis ikke man opfører sig som vedtaget inden for de danske normer, så er man udansk og hjemfalden til at blive straffet på pengepungen. Men det forlyder ikke noget om at det kun er flygtninge eller indvandrere der kan opføre sig udansk, og der ligger ikke noget om hvem der skal administrere denne lov. Som loven er skruet sammen, så rammer den faktisk alle dårligt stillede, alle mindre bemidlede.

Den århusianske borgmester Louise Gades løsning på integrationsproblemerne i Århus: Gå ud og stem dørklokker blandt indvandrerne selv, og opfordre jeres nabo til at få styr på sig selv og sine børn. For hvis i ikke får styr på jeres nabo, så vil den økonomiske hammer ramle ned over naboerne.

Louise Gade var også ude med trusler om at anvende den nye lov, endnu inden den var gennemført. Indholdet i hendes trussel over for indvandrerne var, at dem der ikke opfører sig som magthaverne dikterer det, allerede er udpeget til at blive ramt af den nye lov. *Så begynder vi at trække i jeres kontanthjælp og understøttelse, og dem af*

jer der har arbejde vil vi trække i løn.

Alle de såkaldte indvandrerlove, sociallove, rockerlove osv. er ved at glide ind i hinanden i en stor kompakt masse af sociale nedskæringslove og udhulning af de demokratiske rettigheder, som stort set er umulige at hitte rede i hvor kommer fra, hvor de skal bruges, hvornår de er gennemført eller bliver gennemført og hvordan de egentlig hænger sammen. Det har vi specialister til, nemlig de sociale myndigheder, og de har også svært ved det.

Lovene indeholder samtidig alle elementer til en fælles kamp mellem indvandrere og danskere, mellem danske arbejdere og indvandrer arbejdere, mod regeringens politik til fordel for de allerligeste og vendt mod Underdanmark.

Hvem er de rigtige danskere?

Der er ikke mange af os "rigtige danskere" der kan sige sig fri for at have forfædre med fremmed baggrund. Jeg kender folk der er 3. 4. 5. eller 7. generationsindvandrer. Men det tænker vi jo ikke på nu, ja nogen af os har næsten glemt at vi har forfædre fra fremmede lande, og mange ved det simpelthen ikke. Nu er de fleste af os nødt til at opholde os en del i solen for at få den attråværdige sydlandske farve.

I Danmark har vi gennem de sidste tre til fire århundreder fået store grupper af indvandrere og flygtninge til landet. Kartoffeltyskere, polakker, forskellige trosretninger der blev inviteret til fristaden Fredericia og andre eksempler kunne nævnes. Og integrationen af disse store grupper er jo gået godt. Det er gået godt i Danmark, med det er ikke gået godt alle steder. I den forløbne hundredårige periode har der blot her i Europa været en række alvorlige raceuroligheder, åbne racekrige og statsligt godkendte pogromer og krige på baggrund af race og etnisk tilhørsforhold. Heller ikke i Danmark er det sikkert at det fortsat går godt. Også her kan de ledende eliter i det kapitalistiske Danmark vælge at provokere til åbne raceu-

roligheder og pogromlignende forhold.

Nej til boligapartheid

Man kan tale om at der i Danmark er boligapartheid. Har man ikke det rigtige efternavn eller ser man ”forkert” og sydlandsk ud, er det meget svært om ikke umuligt at få en bolig der er til at betale.

Især mindrebemidlede danskere er ramt af boligmangelen, men indvandrerne er dobbelt ramt.

Der står i grundloven, at alle i den danske befolkning har ret til en bolig. Men retten til en bolig i Danmark er ikke reel. Tværtimod er det strafbart ikke at have nogen bolig i Danmark, og der står ikke noget om, at samfundet har pligt til at skabe noget at bo i. I Danmark må man ikke bo i jordhuler, ikke i telt eller kolonihaver, og ikke i sommerhuse, det skal være en statsgodkendt bolig, hvor boligspekulanterne kan tjene penge på at du har tag over hovedet. Men boligerne er der bare ikke, eller også kan du ikke betale de tårnhøje huslejer. Gennem mange år har der været dekretet boligstop, som først og fremmest har ramt byggeriet af billige og gode boliger. Pensionskasserne og storentreprenørerne bygger uhindret store kontorpaladser og indkøbstempler, som den brede del af befolkningen ikke har brug for. I de seneste år der kun opført mellem 10 og 30 tusinde boliger, med akut bolig-mangel og skyhøje boligpriser til følge.

Nogen boligforeninger har luftet tanken om at indføre kvoter for, hvor mange indvandrere de vil have i deres bebyggelser. Der er sært nok tale om boligforeninger, hvor der i forvejen ikke bor mange indvandrere. Begrænsningen af andelen af indvandrere skulle myndighederne og boligforeningens bestyrelser jo have tænkt på i Gjellerup, Voldsmose og i Mjølnerparken og andre boligområder, der har fået lov til at udvikle sig til indvandrerghettoer. Men de kommunale myndigheder har råderet over en fjerdedel af alle boliger i de almennyttige boligområder. Og de fortsætter med at sende boligløse indvandrere og flygtninge de samme steder hen, vel vidende at det skaber stadig større problemer. I øvrigt sender man også boligløse danskere ind i disse

Den hjelmmede havfure

ghettoer. På denne måde er de danske myndigheder med til at skabe disse sociale ghettoer i Danmark.

Vi går imod denne ghettoisering. Vi vil ikke være med til dette. Det kan ikke være rigtigt, hverken overfor indvandrerne og deres børn eller danskerne.

Religion er en privat sag

Som kommunist går jeg ind for religionsfrihed. Og jeg er modstander af statsreligion. Så nedlæg den danske folkekirke og kirkeskatten med den. Alle bør have lov til frit at udøve deres religion. Det skal bare være en privat sag og ikke en sag der skal betales over skatten.. Det skal gøres for de religiøse egne midler. Og det skal ikke være noget staten støtter. Vi har en god tradition med mange foreninger her i landet. Så de der vil dyrke en religion må søge midler på lige fod med dartklubber eller andre foreninger. Det støtter jeg. Så sælger vi kirkerne. Kirkeministeren Tove Fergo luftede på et tidspunkt ideen om at privatisere kirkerne. Godt gået Fergo. Det støtter jeg også. Så kan vi fyre præsterne og bruge kirkerne til andre formål. De religiøse foreninger må da gerne købe nogle af kirkerne tilbage til markedspris, men for deres egne penge. For de får ikke længere automatisk statsmidler til opførelse og

drift af gudehuse. Så må de troende protestanter jo se hvad de kan samle sammen til at købe kirkerne igen. Og på denne basis går jeg også ind for at muslimerne bygger deres moskeer, og at jøderne bygger deres synagoger. Det er ikke i et moderne samfunds ånd at støtte religiøsitet, men et levn fra feudaltidens tid, hvor magthaverne med de religiøses hjælp holdt tyendet og fattiglemmerne i dyb undertrykkelse. Ingen ønsker i virkeligheden steg i himlen, men her på jorden. På denne måde bliver der virkelig religionsfrihed. Det har vi jo ikke i dag, hvor der stadig i Danmark er statsreligion.

Hvordan integration i skolerne?

I årevis har der været en hidsig og følelsesladet debat om, hvorvidt indvandrerbørn skal tvinges til andre skoler, hvor andelen af indvandrerbørn ikke er så stor, og hvorvidt der skal være kvoter for hvor stor en procentdel af indvandrerbørn der bør være på hver skole. Af mange er en tvungen fordeling blevet kaldt yderligere tvang og yderligere racistiske tiltag mod vore indvandrere. Det ser nu ud til at problematikken er lige omvendt.

I Århus kommune forsøger man at fratage forældrene muligheden for at flytte deres børn til andre skoler, hvor der ikke er overvægt af indvandrerbørn. Kommunens politik er nemlig at fastholde den store koncentration af børn af indvandrere på de få skoler, hvor de i forvejen er i overvægt. Endda har Venstre og Socialdemokratiet i Århus Byråd den holdning, at de tre skoler, der i forvejen har det højeste antal indvandrerbørn, skal være ”magnetskoler” for indvandrerne. Der tages midler fra kommunens øvrige skoler som overføres til Magnetskolerne, som så får betydelige pengebeløb til at klare integrationen i hele kommunen ved hjælp af flere lærere, pædagoger, mere materiel og flere særklasser osv. I virkeligheden medfører denne politik også, at der skal transporteres indvandrere til disse skoler, så det er åbenbart bedre at få bustransport til de store indvandrerskoler, end at transportere eleverne til andre skoler. Skoler hvor integrationen kan foregå sammen med etniske danske børn. Denne politik er da også blevet

revset skarpt af folk i skolebestyrelserne på de mest berørte skoler.

I Nordgårdsskolen tæt på Gjellerupplanen er der nu 93% indvandrere. Dette er kun 1/3 af distriktets elever. De øvrige 2/3 af eleverne har forældrene nemlig valgt at flyttet til andre skoler, for at fremme integrationen af deres børn. Det på trods af at disse forældre selv betaler de ekstra omkostninger til bustransport herved. Og på trods af at det er meget vanskeligt at vælge anden skole i Århus kommune. For godt nok er der frit skolevalg, men på trods af det får mange indvandrerforældre afslag på at flytte deres børn. Så i denne kommune er det frie skolevalg ikke reelt. Århus Kommune ønsker med andre ord ikke at indvandrerne skal spredes på andre skoler. Nej, de skal blive hvor de er.

Dette er jo det diametralt modsatte af integration, det er aktiv ghettodannelse.

Danskere og indvandrere - fælles kamp

Men der er stadig mangel på forståelse dansker- og indvandrerarbejdere imellem. Racismen og fremmedfrygten er ikke så omfattende som den bliver gjort til i pressen. Men forståelsen kan blive meget bedre. Men store dele af det danske borgerskab og dets presse modarbejder integrationsprocessen. Så også i lille Danmark kan det komme til alvorlige konfrontationer mellem danske og indvandrede arbejdere. Pogromlignende forhold kan opstå i Danmark, det må vi gøre os klart. Og magthaverne ønsker i en given situation denne udvikling.

Men meget tyder på større enhed mellem den almindelige dansker og indvandrerne og deres børn. De sidste års store demonstrationer mod USA's terrorkrig og andet, var et opbud af en multinational og international forsamling, først og fremmest af yngre og helt unge mennesker. Vi stod sammen, kæmpede sammen og med de samme mål. Nemlig for et frit Palæstina og mod USA's terrorkrig. Der kunne danskere og indvandrere stå sammen. På lignende måde kan der skabes en fælles alliance i de hjemlige sociale kampe, den faglige kamp og kampen for en bolig.

Irak: Forfatning i bomberegnskab

Raketangrebet på det amerikanske hovedkvarter i Bagdad op til forfatningsvedtagelsen

Efter talrige forsinkelser og udskydelser og under fortsatte angreb på besættelsesmagtens hovedkvarter i Bagdad, hvor underskrivelsen af en ny amerikansk dikteret forfatning skulle finde sted, blev den endelig sanktioneret af det såkaldte regeringsråds 25 medlemmer i mandags, knap to uger før årsdagen for krigs- og besættelseskoalitionens angreb på Irak.

Vedtagelsen af denne forfatning – som på mange måder repræsenterer et tilbageskridt, også i ordlyden fra den verdenslige forfatning, som gjaldt under Baath-partiet og Saddam Hussein – blev i Vesten hyldet som en epokegørende begivenhed ikke blot for Irak, men for hele Mellemøsten, et tegn på et gryende demokrati, som vil blive en model for hele regionen.

Det er alt sammen simpel krigspropaganda. Den amerikansk-dikterede forfatning og de nye magthavere i Irak, som kun overlever i kraft af den massive amerikanske opdækning, har ikke nogen bred opbakning i det irakiske folk.

Et bevis derpå er den militære modstands evne til at slå ned lige præcis på koalitionsens hovedkvarter i dagene omkring underskrivelsen.

Et andet er den kendsgerning, at blækket ikke engang var tørt, før den magtfulde shi'itiske leder Ali al-Sistani erklærede, at den udgjorde en 'forhindring for en varig forfatningsløsning,' og forlangte at den skulle vedtages af en demokratisk valgt grundlovsforsamling (parlament).

1 år efter besættelsen kan det konstateres, at situationen i Irak langt fra er stabil – det er et land i krig, med en stadig voksende modstandsbevægelse, der næres af de forringede leveforhold og den gigantiske arbejdsløshed, som er vokset eksplosivt efter krigen og besættelsen. Der er mangel på elementære fornødenheder, og der er mangel på sikkerhed. 'Terroren' i Irak kom med amerikanerne. De etniske konflikter og borgerkrigsmuligheden kom med amerikanerne. Masseødelæggelsesvåbnene kom med amerikanerne.

Den ny forfatning - som et udtryk for de øjeblikkelige magtforhold – vil ikke få nogen lang levetid. Dens skæbne hænger sammen med udviklingen af modstanden mod besættelsen.

Det trængte USA søger nu udveje til at implicere endnu flere lande i den illegale besættelse: den skal internationaliseres; FN skal 'spille en større rolle'; NATO skal ind, siger den nye generalsekretær for angrebsalliancen, hollænderen Jaap de Hoop Scheffer, som har Afghanistan, hvor NATO spiller en militær hovedrolle som sin hovedprioritet. Dér er forholdene katastrofale; 'missionen' er mislykkedes. 'Regimeskifte', men hverken demokrati, fremgang eller sikkerhed.

Den amerikanske propaganda om, at 'virkeligt demokrati' og lykke for menneskene vokser ud af dets missilhoveder bliver ikke længere troet noget-stds.

Bomberne i Bagdad og Karbala: Ansvaret ligger på besættelsesmagten

I sidste uge sprang flere bomber imod moskeer i de to irakiske byer Bagdad og Karbala. Ansvaret for 300 dræbte shiamuslimer påhviler besættelseskoalitionen, siger Komiteen for et Frit Irak.

”Det er en afskyelig terrorhandling, men den er ikke begået af grupper eller personer, der ønsker at se den amerikanske ledede besættelsesmagt forlade Irak, sådan som amerikanerne påstår,” siger talsmand for Komiteen for et Frit Irak, Carsten Kofoed.

”Det er meget usandsynligt, at nogen iraker ville angribe en moske, eller at nogen muslimsk gruppe ville begå sådan en handling rettet imod troende muslimer, der fejrer en af deres helligdage. Men ligesom bomben mod moskeen i Najaf i august sidste år, der kostede mere end 80 mennesker livet, heriblandt ayatollah Mohammad Baqir al-Hakim, så er der ingen, der står åbent frem og tager ansvaret for bomberne. Det er meget påfaldende,” konstaterer Carsten Kofoed.

”Forklaringen er, at adressen på bomberne nok nærmere skal findes hos besættelsesmagten selv. For i dette terrorchaos, der piskes op i massemedierne, bliver man nødt til at starte med at spørge sig selv, hvem der egentlig har fordel af at ophidse til etnisk og religiøs splid i Irak og herigennem fremme en situation, hvor irakerne bekæmper hinanden indbyrdes i en grim og blodig borgerkrig. Det er uden tvivl besættelsesmagten, som derved får betydeligt lettere ved at kontrollere Irak,” fortsætter Carsten Kofoed.

”Bomber som dem i tirsdags bruger besættelsesmagten og det amerikanske indsatte Regerende Råd, der begge er helt isoleret fra den almindelige irakiske befolkning, til at forsøge at give irakerne og omverdenen det indtryk, at irakerne har brug for besættelsen for at give dem sikkerhed, og at den legitime modstandskamp, der udelukkende retter sig imod besættelsesmagten, dens

institutioner og lokale kollaboratører, og som derfor støttes af det store flertal af irakere, er blind og hensynsløs terror,” siger Carsten Kofoed.

”At det er det Regerende Råd, som har erklæret tre dages landesorg i Irak som følge af bombeangrebene, gør det hele endnu mere absurd, for det er nemlig rådets ven og herre, den amerikanske ledede besættelsesmagt, der bærer ansvaret for bomberne i Bagdad og Karbala: Havde Irak ikke været besat, ville alle bombeofrene have været i live

i dag. Dertil kommer så, at det i henhold til international humanitær lov påhviler den amerikanske ledede besættelsesmagt at sørge for sikkerheden i Irak,” påpeger Carsten Kofoed.

”Men desværre vil disse bomber ikke blive de sidste. Besættelsesmagten vil for enhver pris forhindre, at det irakiske folk forenes imod USA's planer om at oprette et loyalt kolonistyre i Irak, der på ’demokratisk’ vis kan sikre amerikansk-israelsk kontrol over Irak og landets olie. Derfor er det kun en

International demonstrationsdag

20. marts

Ikke flere løgne

**Mod krig og besættelse
Danske tropper hjem nu**

20. marts er årsdagen for Irak-krigens start. De millioner der protesterede i foråret 2003 havde ret: Krigen har hverken skaffet demokrati eller frihed – kun menneskelige katastrofer.

Nej til stormagts-dominans

USA ud af Irak – Israel ud af Palæstina

**Ja til selvbestemmelsesret, demokrati
og menneskerettigheder**

**Lørdag den 20. marts i København
Demonstration på Rådhuspladsen kl. 12**

Aktionsdagen 20. marts anbefales bl.a. af de store krigsmodstander-organisationer i USA og Europa samt i slutudtalelsen efter Europas Sociale Forum.

Kontakt os på mail: kontor@nejtilkrig.dk eller på tlf. 33 93 33 24 – hvor du bl.a. kan bestille plakater.

Der demonstreres også i bl.a. Århus og Esbjerg

www.nejtilkrig.dk

Danske pensionskasser investerer i Israel

Boykot Israel demonstrerede ved HTS Pensions generalforsamling i Hillerød den 9. marts. Det er et af de danske pensionsselskaber, som støtter den israelske besættelse gennem økonomiske investeringer. Boykot Israel: Træk investeringerne ud!

Pension Danmark har placeret 90 millioner kroner i israelske aktier på vegne af 462.000 danske arbejdere. Aktierne er placeret i det israelske medicinalsselskab Teva Pharmaceuticals.

Pension Danmark er en sammenslutning af 3 pensionskasser:

* B&A Pension som har 170.000 medlemmer dækker bygge- og anlægssektoren fra blikkenslagere over elektrikere til murere og tømrere. B&A Pension har israelske Teva-aktier for 33 millioner kroner.

* HTS-pension er det andet selskab og dækker de ansatte inden for handel, transport og service. HTS Pension har Teva-aktier for 23,6 millioner kroner.

* PKS-Pension er det tredje selskab i Pension Danmark. PKS organiserer pensionsopsparinger for 140.000 ansatte inden landbrug, rengøring, omsorg og kommunal service. PKS Pension har købt israelske Teva-aktier for 33,5 mio kroner. Bestyrelsen for PKS Pension omfatter bl.a. SID forbundsformand Poul Erik Skov Christensen, KAD's forkvinde Lillian Knudsen og gruppeformand i SID Svend Ove Pedersen.

Boykot Israel mener det er forkasteligt at pensionskasser drevet af fagbevægelsen kan finde på at investere i Israel der har besat Vestbredden og Gaza og driver statsterror imod det palæstinensiske folk.

Men sådan skal det ikke fortsat være. Boykot Israel Kampagnen er del af en international og hastigt voksende boykotkampagne der - inspireret af Boykot Sydafrikakampagnen - lægger pres på Israel politisk, økonomisk, socialt og kulturelt - med det formål at presse Israel ud af de besatte palæstinensiske områder.

Boykot Israel opfordrer derfor fagforeningerne til - på pensionskassernes generalforsamlinger - at tage beslutning om øjeblikkeligt at stoppe al investering i israelske virksomheder. På Boykot Israels hjemmeside - www.boykotisrael.dk - kan man se hvilke fagforeninger og faglige tillidsfolk, der indtil nu har meldt sig som anbefalere af Boykot Israel Kampagnen. Man kan vel dårligt anbefale en boykotisraelkampagne og samtidig investere i israelske virksomheder!

Udenlandske investeringer holder liv i besættelsesmagten Israel.

De skal stoppes. De skal boykottes. Boykot Israel - Israel ud af de besatte områder!

Serien af de meget opreklamerede 'fælles ledelsesmøder' mellem KPiD og DKP-ml er afsluttet med et møde med i februar om 'det kommunistiske parti' - og om 'internationale forbindelser'. Efter DKP-ml's totale ideologiske og politiske kapitulation vil KPiD nu have DKP-ml til at fornægte sin historie og afsværge sine nuværende internationale forbindelser.

Det sidste fælles ledelsesmøde mellem KPiD og DKP/ML har ikke fået megen opmærksomhed i de to partiers medier. DKP/ML var længe om at bringe dokumenterne frem - og da man gjorde det, var det i beskåret form.

I stedet har man gjort meget ud af, at dagbladet Arbejderen har fået nyt design, der skal markere vilje til fornyelse og, helst også, ungdommelighed. Der skal en ny indpakning til at sælge et meget gammelt budskab - nemlig at den forestående sammenslutning mellem de to partier, som DKP/ML skal godkende på en kongres i påsken, bliver en samling på det revisionistiske DKP's grundlag - 70'ernes DKP's grundlag.

Når der bliver gået stille med dørene omkring det seneste møde mellem partierne, skyldes det, at KPiD her satte turbo på for at presse DKP/ML til de allersidste indrømmelser: Nemlig at det er '*et alvorligt problem*', hvis DKP/ML fortsat mener, at DKP stod til højre i 1978, da DKP/ML blev stiftet - og at DKP/ML bør overtage KPiD's syn på 'den internationale kommunistiske bevægelse'.

Dette sidste gælder ikke mindst i forhold til de nordiske lande, hvor DKP/ML i dag har forbindelser med det norske AKP og det svenske KPML(r), som begge har fastholdt partiforbindelser med DKP/ML efter spaltningen i 1997.

Disse krav fremkom i de to KPiD-oplæg til fællesmødet, af henholdsvis Martin Jensen, der behandlede '*Det kommunistiske parti - organisation og rolle*', og af partiformanden Betty Frydensbjerg Carlsson, der havde taget

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

KPiD presser DKP/ML

emnet *'Det kommunistiske parti i den internationale klassekamp'*.

Begge indlæg kan i deres helhed læses på KPiD's hjemmeside. I gengivelsen hos Dagbladet Arbejderen har man skåret Martin Jensens direkte kritik af DKP/ML væk, så den vil man lede forgæves efter der.

'KPiD og DKP/ML står i dag, hvor DKP stod i 1976'

Jørgen Petersen-gruppen har gennemført DKP/ML's linjeskift, mens den har råbt op om nødvendigheden af fornyelse og af enhed – og samtidig over for tilbageblevne og nye medlemmer og sympatisører svoret på, at man fortsatte DKP/ML's gamle grundlag og linje under nye forhold.

Det er velkendt, at det netop var dette linjeskift, partikampen i DKP/ML i 1997 handlede om. Her ved en tredjedel af DKP/ML's daværende medlemmer protesterede mod dette linjeskift med dens dramatiske udtryk (eksklusioner osv.).

For næsten enhver pris har Jørgen Petersen og Co. måttet skjule, at deres virkelige politik var en overgang fra marxistisk-leninistiske positioner til DKP's revisionistiske 1976-program.

Derfor har den frem til i dag bortcensureret enhver diskussion herom – ikke mindst i Dagbladet Arbejderen. Selv hvor den nu rejses af de nye sengekammerater i KPiD, fungerer censur-saksen.

I sit oplæg på det omtalte fællesmøde sagde KPiD's Martin Jensen nemlig:

"Vi undrer os derfor over når Jørgen i DKP/ML's jubilæumsinterview i Arbejderen hævdede at DKP/ML blev dannet i 1978 på grund af DKP's højredrejning. I 1976 vedtog DKP sit program, der i mangt og meget svarer til det vi diskuterer på disse 3 møder mellem vores ledelser. (...)

Men grundlæggende er vores program ikke et opgør med 1976 programmet."

(Se hele det i Arbejderen bortcensurerede afsnit i vedføjede boks).

Det er uafviseligt rigtigt: KPiD og det nuværende DKP/ML står nøjagtig samme sted, som DKP gjorde i 1976. Det har APK konstateret, og KPiD fast-

slår bare det indlysende. Selvfølgelig er Jørgen Petersen og Co. også fuldstændig klar på det.

Men DKP/ML's medlemmer og Dagbladet Arbejderens læsere skal bare ikke have det at vide!

Det er nemt at forstå grunden:

At indrømme det indlysende vil betyde ikke bare en fornægtelse af DKP/ML's historiske berettigelse, men også fjerne Jørgen Petersen-gruppens image af 'fornyrere' og 'enhedsmagere' og afsløre deres fraktionelle kamp mod DKP/ML's grundlæggende linje og politik, som de bl.a. har forsøgt at sælge som et 'nødvendigt personopgør' med partiformanden fra 1978-97, Klaus Riis, og hans 'ledelsesstil'.

Jørgen Petersen og Co. måtte da indrømme, at de var partilikhvidatorer, ikke partifornyrere.

De måtte indrømme, at APK talte sandt, mens de løj. Og at indrømme, at man har bygget sin politik på løgne, er ikke godt for 'autoriteten' hos folk, der endnu har karriereambitioner.

Derfor venter vi ikke, at KPiD får den ønskede indrømmelse. Det ville glæde os, hvis den kom, og det kan ikke helt udelukkes. Men KPiD burde sagtens kunne leve med 'bare' at snuppe dagbladet og medlemmerne og bestemme politikken og ideologien for den ny partisammenslutning.

'ML-partierne arbejdede mod de eksisterende kommunistiske partier'

Så er der mere kød på partiformand Betty Frydensbjerg Carlssons forlangender. Hun behandler det kommende partis forhold til 'den internationale kommunistiske bevægelse' – det vil sige den organisering af de gamle pro-sovjetiske revisionistpartier, som KPiD er tilsluttet, og som har det græske parti KKE som en slags bannerfører.

Betty siger blandt andet:

"I det naturlige samarbejde der er vokset op imellem vore to partier gennem de senere år; har spørgsmålet om DKP/ML's deltagelse i de årlige Athenmøder været diskuteret mellem vore 2 partier. Det har ikke kunnet lade sig gøre, og det er der både nutidige og historiske forklaringer på. Athen møde forsamlingen blev som nævnt samlet i den første uafklarede tid efter partisplittelse og sammenbrud og opsamling efter Korea mødet. Forretningsgangen har været, at forsamlingen kollektivt

Misforståelse – eller et alvorligt problem?

Dette er det afsluttende afsnit på KPiD-eren Martin Jensens oplæg 'Det kommunistiske parti – organisation og rolle', som Dagbladet Arbejderens læsere ikke må kende.

Til sidst: Disse betragtninger over hvad der kendetegner et kommunistisk parti var også DKP's varemærke i 1985, da vi gik sammen med arbejderklassen ud i de omfattende strejker.

Vi undrer os derfor over når Jørgen i DKP/ML's jubilæumsinterview i Arbejderen hævdede at DKP/ML blev dannet i 1978 på grund af DKP's høj-

redrejning. I 1976 vedtog DKP sit program, der i mangt og meget svarer til det vi diskuterer på disse 3 møder mellem vores ledelser. Udviklingen er fortsat siden 1976, derfor har både vi og I vedtaget nye programmer, der modsvarer den nye virkelighed. Men grundlæggende er vores program ikke et opgør med 1976 programmet. De 8 punkter vi vedtog på vores kongres og jeres 5 punkter, var også ufravigelige krav til et kommunistisk parti i 1976. Jeg håber da at det beror på en misforståelse, ellers har vi et alvorligt problem, vi bliver nødt til at få afklaret.

har diskuteret og henholdsvis optaget eller afvist kommunistiske partiers tilstedeværelse på de faste møder. I denne internationale kommunistiske partiforsamling findes kun ganske få såkaldt ML partier. Det har sine gode, historiske grunde, hvor DKP-ML partier i sin tid, ligesom jeres, blev dannet og arbejdede imod de eksisterende kommunistiske partier.”

Athen-møde-forsamlingen er med andre ord en international gruppering af de gamle sovjetrevisionistiske partier, som ikke grundlæggende har ændret ideologi eller politik, men fastholder linjen fra de glade 70'ere. Ligesom KPID betragter sig som 'det sande kommunistiske parti i Danmark', betragter denne sig som 'den sande internationale kommunistiske bevægelse'.

DKP/ML's internationale kolbøtte

I 1997 – op til DKP/ML's 7. kongres – skrev Jørgen Petersen et oplæg som led i kampen mod partiets hidtidige linje, betitlet 'Om kommunistisk samling', som siden har udgjort en demagogisk platform for DKP/ML's politik over for andre erklærede kommunistiske partier og organisationer nationalt og internationalt.

Artiklen var et opgør med DKP/ML's hidtidige linje for samling af de danske kommunister i ét stærkt parti på marxismen-leninismens grund (med DKP/ML som kerne og ledende kraft). Den affærdigede diskussionen om det marxistisk-leninistiske grundlag med en enkelt sætning:

”Omkring principperne er der ingen

tvivl, her vil vi stå fast i en kammeratlig debat.” (!!!)

Dengang, i 1997, erklærede han også:

”Den kommunistiske samling i Danmark er naturligvis en integreret del af de processer, der foregår i hele verden i disse år ...

Vi har arbejdet bevidst for at undgå, at forhold i den kommunistiske bevægelse i udlandet på ny kunne virke splittende i forhold til kommunisterne i Danmark.

Når det gælder partiforbindelser med udenlandske partier, er det DKP/MLs holdning at søge kontakt og forbindelse med alle erklærede kommunistiske partier og grupper og lægge en stor vægt på vore nabolande.

Vi er imod ethvert forsøg på monopolisering af forbindelser, som reelt virker i retning af nye internationale blok-dannelser, der blot vil forlænge opspaltningen unødigt.”

Den første konsekvens heraf var et brud med de (fleste) marxistisk-leninistiske partier, DKP/ML havde forbindelse med. I 2004 står Jørgen Petersens DKP/ML uden for døren og banker på hos den genopstandne blok af tidligere prosovjetiske partier.

'Skrot AKP i Norge og KPML(r) i Sverige!'

Hvilke betingelser stiller så denne blok-dannelse, som Jørgen Petersen og Co. tilsyneladende ikke brød sig så meget om i 1997? Det er meget konkret. DKP/ML's nuværende broderparti i Norge, AKP, er sekterisk og splittende, og dets broderparti i Sverige, KPML(r), er 'småborgerligt', mener KPID.

Betty Frydensbjerg-Carlsson forklarer:

”I Norge f.eks. er samarbejdet mildt sagt dårligt. Ifølge vores broderparti i Norge, opfatter det norske ML parti

AKP i Norge og KPML(r) i Sverige: 'Beklageligt småborgerligt'

Uddrag af KPID-formanden Betty Frydensbjerg-Carlssons oplæg 'Det kommunistiske parti i den internationale klassekamp' om KPID's forhold til erklærede kommunistiske partier i de nordiske lande.

Vort parti har og har haft et særligt tæt samarbejde mellem de kommunistiske partier i de nordiske lande, Danmark, Norge, Sverige og Finland. En fælles kultur, og på mange punkter fælles politisk udvikling, har gjort et sådan samarbejde naturlig igennem mange år. Vi lægger stor vægt på dette samarbejde, hvor vi gensidigt støtter og styrker hinanden. Et af de fælles initiativer vi her vil fremhæve, er vores fælles holdning og kamp mod EU, og vores fælles optræden om dette spørgsmål overfor resten af den kommunistiske bevægelse. Udviklingen i samarbejdet mellem forskellige kommunistiske partier i de nordiske lande har imidlertid været meget forskellig. Et eksempel er den udvikling teoretisk og praktisk der er sket her i Danmark mellem vore to partier i de senere år. En sådan udvikling er ikke sket i vores broder/ søster lande. I Norge f.eks. er samarbejdet mildt sagt dårligt. Ifølge vores broderparti i

Norge, opfatter det norske ML parti fortsat de "gamle" kommunistiske partier som fjender, både nationalt og internationalt. Fælles opstilling ønskes ikke, hverken lokalt eller nationalt. Deres avis, som har pæn udbredelse, ligner i stil vores danske avis "Information", dvs. intellektuelt diskuterende og observerende, ikke mobiliserende med udgangspunkt i arbejderklassens problemer og mål. I Sverige er situationen stort set det samme. Forholdet mellem de to partier er som det var for 20 år siden, og vort broderparti betragter det svenske ML parti som beklageligt småborgerligt. Begge partier har sin opståen i kølvandet af strukturkrisen i de kapitalistiske produktionsbetingelser som den teknisk videnskabelige revolution er årsag til. I studentermiljøet studerede man marxisme med småborgerskabets tankesæt og mente at have fundet de vises sten; hvorefter man gik ud til arbejderklassen med sit budskab.

Vi hverken kan eller vil her fra Danmark påvirke dette. Men fra vores side lægger vi stor vægt på at fortsætte de tætte bånd der er mellem vores nordiske kommunistiske partier, også i et eventuelt fremtidigt nyt og samlet kommunistisk parti.

fortsat de "gamle" kommunistiske partier som fjender, både nationalt og internationalt ...

I Sverige er situationen stort set det samme. Forholdet mellem de to partier er som det var for 20 år siden, og vort broderparti betragter det svenske ML parti som beklageligt småborgerligt."

(Se hele dette afsnit fra Betty Frydensbjerg-Carlssons oplæg i vedføjede boks).

KPiD-formanden formulerer det ikke direkte som et krav og en betingelse for sammenlægning af partierne, at

DKP/ML skal bryde med AKP og KPML(r). Men hun gør det klart, at KPiD fastholder deres forbindelser til de 'rigtige' kommunistiske partier i Sverige, Norge, Finland osv., og at DKP/ML's nordiske venner er 'rester af 68'ernes studentermarxisme'.

Betty og KPiD har i al tilfælde ikke rokket sig en millimeter i de sidste mange, mange årtier, uanset hvad der så er sket i verden: ML-partierne verden over, der opstod i kølvandet på den moderne revisionismes gennembrud i Sovjetunionen og en række partier i den

internationale kommunistiske bevægelse efter SUKP's 20. kongres i 1956, var simpelthen 'småborgerlige og splittende'.

Dem har DKP og i dag KPiD betragtet som fjender og bekæmpet lige siden. Og det vil man blive ved med.

Fes dén ind, Jørgen Petersen?

Vi må tilføje, at APK med stor interesse afventer, hvordan DKP/ML's broderpartier i Sverige og Norge osv. reagerer på disse fakta omkring sammenslutningen af KPiD og DKP/ML i Danmark.

Mudderkastning, APK og Demos

Nogle skrivende væsener med underlige navne som 'S. Kaster', 'AstraliaIndignata' og 'Skinhead' har i netsiden Modkrafts Debatforum forsøgt at miscreditere APK med en falsk påstand: 'APK kalder stadig blad foretagendet Demos' redaktør for CIA-agent.' Senere blev det til, at det skulle være nuværende medlemmer af APK, da de var med i DKP/ML. Den falske påstand skal sætte lus i skindpelsen og stemple APK som smudskastere. APK har sendt følgende udtalelse til debatten – uden at forvente, at de anonyme smædeskriver vil trække deres løgne i sig.

APK er enige i, at 'mudderkastning' ikke bør forekomme i dette forum.

APK har aldrig kaldt Demos eller Demos' redaktør for CIA-agent eller beskyldt Demos for at have noget med CIA at gøre.

Som Henning Paaske-Jensen siger:

"Det står vist klart, at APK ikke har beskyldt Demos' redaktør for at være CIA-agent.

APK blev stiftet i 2000. APK's forløber Oktober har heller ikke beskyldt Demos eller dets redaktør for at være CIA-agent.

DKP/ML har heller ikke beskyldt Demos eller redaktøren for at være CIA-agent."

Henning konstaterer også: "APK har intet imod samarbejde med Demos i forskellige sammenhænge."

Med andre ord: APK samarbejder med Demos i forskellige sammenhæng, hvor vi har fælles holdninger og fælles politik. Nøjagtig som med masser af

andre politiske kræfter i den antifascistiske kamp eller på andre af klassekampens felter. Vi har f.eks. samarbejdet med bl.a. Demos i antikrigsbevægelsen og i Boykot Israel-kampagnen.

Alligevel påstår 'AstraliaIndignata' – med henvisning til en artikel af APK's nuværende formand Dorte Grenaa fra 1998 – at APK vist alligevel 'i praksis' beskylder Demos for noget med CIA.

Ved genlæsning af Dortes artikel kan vi konstatere, at også denne påstand er grebet ud af luften.

Artiklen hed 'DEMOS og politikken' og blev offentliggjort 26. marts 1998 i Kommunistisk Politik, dengang den partiforberevende organisation Oktobers, i dag APK's blad.

Artiklen rummer ikke den fjerneste beskyldning mod Demos, Demos' redaktør eller nogen andre for at have noget med CIA at gøre. Det er en kritik af Erik Jensen og Demos. Det er samtidig en polemik i forhold til Jørgen Petersens DKP/ML.

Baggrunden var et interview med Erik Jensen i det hedengangne blad Socialisten, hvor Erik blev præsenteret som 'Venstrefløjens efterretningsekspert', i sammenhæng med afsløringerne af PET's ulovlige spionage mod venstrefløj.

Dengang kom Erik Jensen med en forbløffende udtalelse:

"PET i dag koncentrerer sig om at bekæmpe terror. De bruger ikke deres hovedressourcer på venstrefløj." (Interview i Socialisten 6. marts 98)

PET's virkelige mission er, sagde

Erik, at skabe "paranoia" på venstrefløj. Og han erklærede, at "*faren for højreorienteret terror i dag tages mere alvorligt hos PET end faren fra venstre*".

Erik Jensen tog fuldstændig fejl i 1998.

Mon han vil indrømme det i dag?

Vi opfordrer folk, som mener, at APK eller nuværende APK'ere har beskyldt Demos for at have noget med CIA at gøre, til at dokumentere det og ikke bare påstå det.

APK retter ikke ubegrundede beskyldninger mod nogen som helst. Vi betragter dette som uforeneligt med kommunistisk praksis. Der kan være politiske uenigheder, forskellige vurderinger, der kan være mistillid mellem forskellige politiske kræfter, der alligevel i visse sammenhæng kan arbejde sammen. Det er faktisk helt almindeligt.

Derfor kan APK også sagtens samarbejde med Demos og Demos-folk.

APK står selvfølgelig inde for sine holdninger. Vi kan også overbevise os, at vi tager fejl. Men vi vil ikke pådutte holdninger, som vi ikke har.

Dorte Grenaa's artikel findes her <http://home8.inet.tele.dk/oktober/kp/1998/kp9806/s22.html>

Arbejderpartiet Kommunisterne

Debatforummet findes her <http://www.modkraft.dk/phorum/list.php?f=17>

APK SOMMERLEJR 2004

på Nordfyn

Indsigt - Debat - Samvær

Lørdag 10. juli - fredag 16. juli

En aktiv rød sommerlejr

Opstart med:

Anti-imperialistisk weekend
lørdag - søndag den 10. -11. juli

→ USAs krige og kamp for verdenskontrol
→ Danmark ud af EU: Monopolernes forenede stater, ny aggressiv supermagt -unionstraktat og europahær

lejren vil iøvrigt behandle disse emner:

- **Fælles kamp mod kapitalen**
- **Socialismen er fremtiden**
- **APK: Hvem - hvordan - hvorfor**

Pris den 10. juli - fredag den 16. juli:

Voksne 1140 kr. (6 overnatninger) Pr. overnatning 190 kr. Reduceret pris for fattigrøve: 900 kr. Børn under 7 år gratis. Fra 7-13 år 270 kr.

Tilmelding og nærmere oplysning:

Tlf. 20 95 32 17 | e-mail: oktoberfyn@get2net.dk

Once there were Fields!

I nat malede vi blomster og farver på Metrobetonen. Dette har vi gjort i anledningen af det nye indkøbscenter Fields' åbningsdag.

Kig dig lidt omkring, overvej om Fields er hvad Amager og København virkelig har brug for. På Amager bliver der bygget på livet løs. En helt ny bydel bliver i disse måneder ingeniørtegnet og solgt til højestbydende. Ørestaden er på vej. Politikerne og byplanlæggerne kalder det for "fremtidens bydel". Fields er kronen på værket.

"Fields" betyder direkte oversat "marker" hvilket der var hvor centret ligger lige nu. Derfor burde centret måske hedde "Once there were Fields" - "Engang var der marker." Fields forklarer deres underlige navn i deres slogan "Fields of Shopping". Det lader til at de grønne marker skal udskiftes med marker af "shopping". Endeløse marker af forbrugsvarer.

Nu er det jo bare ikke første gang byplanlæggerne har hugget ind i Amager Fælled. Sidste gang man lavede et stort nybyggeri på Amager var det Urbanplanen der skulle bygges. Dette projekt var lavet for at give de lavtlønnede et ordentligt sted at bo. Det var i tidens trend et Socialt Boligbyggeri. Projektet fejlede noget så miserabelt. Urbanplanen er i dag alt andet end attraktivt. En skamplet på byplanlæggerens fortid. Spørgsmålet er; om Ørestaden om 30 år vil være en fiasko på lige fod med Urbanplanen. Forskellen er at Urbanplanen blev bygget for fattige, hvor Fields og Ørestaden bliver bygget for de rige. De byplanlæggere, ingeniører og kommunalpolitikere der i dag står bag Ørestaden er jo selv blandt kunderne til Fields. Lad os håbe de er bedre til at bygge en by til dem selv end de er til at bygge en til de fattige. Til ære for de mennesker der er nød til at tage metroen fra Urbanplanen ind til byen har vi i nat malet blomster og farver på den grå Metrobeton. Så kan Københavns glemte "come together" dér i stedet for i Fields. Imens kan du kære forbruger overveje om Ørestaden og Fields er dét København har mest brug for lige nu.

Grøn Gadeaktion

DKU's 6. sommerlejr

kaster sig over temaerne...

Når folket gør modstand

- solidaritet med de kæmpende folk
- fra 2. verdenskrigs modstandsbevægelse til det vietnamesiske folks sejr over USA imperialismen og den voksende folkelige modstandskamp i Irak

Palæstina

- en nation et folk undertrykkes, udsultes, fordrives, myrdes og spærres inde i verdens største ghetto.

Israel begår folkemord - hvad gør vi?

Fascisterne er på fremmarch

- i gader, parlamenter og lovgivning.
Stop marchen!

Fattigdom i Danmark

Stigende arbejdsløshed, nedskæringer på sygehuse, uddannelse, offentlig transport ...
Kæmp for fremtiden!

Vi fester igennem på den solidariske måde - alle fester!

Socialismen er kommet for at blive, og det skal vi nyde i hinandens selskab...

Politik, sport, spil, ung, sjov og sød: Det sker ved den fynske nordkyst og det kan alt sammen blive dit for den sølle pris af 900 bobs inkl. mad og søvn (*mulighed for reduceret pris til fattigrøve*).

Vi tager af sted den 10. juli og fester hjem den 16. juli.

Tag med på

den 19. internationale antifascistiske, antiimperialistiske ungdomslejr i Mexico

5. til 15. august

Lejren koster 2000 kr. inkl. mad og overnatning ekskl. transport

Mød unge fra hele verden samlet for at diskutere krigen i Irak, USA's rolle, og solidaritet blandt verdens folk.

Nyd samtidig Mexico fra sin bedste varme og revolutionære side...

På plejehjemmet anno 2004

I løbet af de seneste fem uger på plejehjemmet døde tre af de 20 beboere. Nå ja, hovedparten er over 90 år, så hvad kan man forvente. Der er mange faktorer, der er medvirkende til, at beboere på plejehjem i gennemsnit er blevet ældre og svagere i de senere år: Gennemsnitsalderen stiger, 'længst muligt i eget hjem' praktiseres, medicinsk behandling holder de svageste længere i live, og tiden på hospitalerne forkortes.

At dette tilsvarende har betydet en tilførsel af mere plejepersonale, er der ikke noget, der tyder på. "Plejesektoren er så hårdt ramt af nedskæringer og underbehandling, at mange ansatte går på arbejde, selv om de reelt er syge og burde blive under dynen derhjemme. Forklaringen er, at de ansatte har en stor ansvarsfølelse over for deres i forvejen belastede kolleger, som skal løbe ekstra stærkt, når en medarbejder er sygemeldt." Sådan lød konklusionen i en ny undersøgelse fra en del af plejesektoren i Horsens kommune, refereret i Fyns Stiftstidende den 2.2.2004. Der, hvor jeg er for tiden, er der 4-5 plejere på dagholdet, to på aftenholdet og én på natholdet – og som sagt 20 beboere. Dertil kommer forskelligt servicepersonale, der kan 'bestilles', samt en sygeplejerske i dagtimerne og mulighed for at tilkalde akut fra andre afdelinger om natten.

Den aktuelle situation er omtrent sådan: Tre er lænket til en kørestol og skal hjælpes til stort set alt. Seks kan kun gå ganske kort og kun ved andres hjælp og gangstativ-hjælp og skal hjælpes til

næsten alt. Tre er så demente, at de ikke kan finde vej til toiletet eller deres egen bolig og skal guides til al personlig hygiejne, seks er omtrent selvhjulpne til den daglige vask og på- og afklædning. To boliger er midlertidigt tomme, men der flytter nye ind inden en uge. De fleste beboere enten ser eller hører meget dårligt, enkelte både og.

Normeringen, den praktiske indretning og den organisatoriske planlægning gør, at langt det meste af plejepersonalets tid bliver brugt til vask, påklædning, forflytning, toiletbesøg, sårbehandling o. lign. samt servering af piller og mad og madning. Der er altså ikke meget tid tilovers til samtaler, gåture, spil mm. Indretning og organisering er heller ikke sådan, at det kan lade sig gøre bare i nogen grad at inddrage beboerne ved madlavning eller anretning. Beboerne kan heller ikke inddrages ved rengøring og vedligeholdelse af egen bolig, da det ville tage for lang tid, og det er også kun ganske få, der kunne magte bare det mindste. Det sociale liv er fortrinsvis banko-spil og filmforevisning samt gymnastik (hurra for det!) for alle på institutionen.

Samtidig er bygningen indrettet med lange gange, der har boliger til den ene side og køkken og kontor samt opholdsrum, der er del af gangarealet til den anden side. PLS Rambøl skrev i 2002 i undersøgelsen 'Viden om den gode plejebolig' bl.a.: "I plejeboligbyggeri, hvor der projekteres med et antal enheder

omkring et fællesrum, undgår man lange gange, men ellers gælder det, at jo kortere en gang er, desto mere intim og over-skuelig virker den ... Endelig føles en gang med boliger på begge sider mere privat end en gang med boliger på den ene side og funktionsrum på den anden."

I den nyeste viden om demens understreges netop betydningen af tryghed, tillid, sikkerhed og socialt samvær som en meget vigtig bestanddel af en behandling, der kan forsinke og udskyde udviklingen af sygdommen. Altså alt det, der her og mange, mange andre steder er meget lidt tid til eller mulighed for. Det er ikke underligt, at nye undersøgelser både i Sverige og Danmark peger på, at forbruget af beroligende medicin er voldsomt stigende.

Det kan godt være, vi lever længere, men hvem har glæde af det?

GBe

Kritikken afvist

er de "folkevalgte" repræsentanternes foretrukne middel at afvise egen manglende formåen, og da man i disse lag lader sig vælge for egen vindings skyld, bliver alle handlinger kriminelle, anstødelige og amoralske anvendt, og dette angår en god sags tjeneste, og derved ophæver de sig selv til ufejlbarlige dydsmønstre, og derved ligner de mere og mere deres snart udtjente herre, - den betændte og byldede kapitalisme.

NB

OKTOBER BOGBUTIK

København
Ved Sønderport 18
2300 København S
35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30
 Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Fuld fart på "Stem NEJ"-kampagnen

Forligsmandens mæglingsforslag til ny overenskomst for 650.000 arbejdere er på trapperne. Arbejdspladsernes krav er klare og entydige. Måneder før forhandlerne satte sig til bordet var de på et landsdækkende tillidsmandsmøde besluttet: 110 kr. i mindsteløn, 30 timers arbejdsuge til skifteholdsarbejdere, 12 kr. mere på lærlingesatserne og maksimalt 2-årige overenskomstperioder var nogle af de mest centrale krav.

På trods af forbundenes påstande om 30 og 40 timers forhandlinger i eet stræk, så er det en kendsgerning, at dette års drøftelser er sluttet betydeligt hurtigere end normalt er. Resultatet, som i hovedtræk var aftalt på forkant *under* bordet, nærmer sig på ingen måde de rejste krav. På enkelte områder er der givet lidt procenter: Lærlingesatserne og mindstelønnen er blevet hævet med totalt utilstrækkelige procenter. Det betyder, at kassedamer, bordafryddere og mange andre lavtlønnede igen er solgt til stanglakrids. Den dagligt udtrykte omsorg for disse grupper aftegnes ikke i resultatet. Skifteholdsarbejderne er holdt totalt for nar.

650.000 fik ikke, hvad de kom efter!

Til gengæld har arbejdsgiverne fået en tre-årig fredspagt, ret til forøget arbejdstid lokalt og ret til at nægte overarbejdsbetaling i tilfælde af "oprydning" efter strejke. Forbundslederne har med forøgede pensionsindbetalinger – fra 9 til 10,8 pct. - forøget pensionsformuerne, som de selv er med til at forvalte og i øvrigt lever godt af.

Topforhandlerne har også indvilget i, at de kommende urafstemninger underlægges forligsmandslovens udemokratiske afstemningsregler: Samtlige områder bliver slået sammen i et bunkebryllup, der umuliggør, at enkelte områder kan forkaste eget resultat, og et flertal af NEJ-stemmer respekteres kun, hvis stemmeprocenten runder de 40!

De ledende kræfter i OK 2004, som stort set er identiske med kræfterne bag Fagligt Ansvar, gør regning uden vært, når de benytter "Om igen"-paroler, som er en gammel og udbrændt hest, de igen trækker ud af stalden.

Forhandlerne anbefaler resultatet.

Hvor svært kan det være.

Faglig kommentar

Resultatet må afvises – forliget må væltes.

Det kræver en bevidst, effektiv og målrettet "Stem-NEJ"-kampagne!

Faglige venstresocialdemokratiske kræfter i initiativet OK 2004 har kaldt til landsdækkende tillidsmandskonference i Fredericia den 17.marts med henblik på at forberede en kampagne:

"Formålet med en sådan NEJ-kampagne er at få forhandlerne tilbage til forhandlingsbordet for at komme frem til noget, der i langt højere grad afspejler de stillede krav.....En konflikt er ikke målet – det er løsningerne der er målet" – fastslår initiativet i deres seneste Nyhedsbrev.

På et tillidsmandsmøde i København arrangeret af OK 2004 underbygges denne retning:

"Resultaterne er simpelthen ikke gode nok. Kort sagt – om igen, der er råd".

De ledende kræfter i OK 2004, som stort set er identiske med kræfterne bag Fagligt Ansvar, gør regning uden vært, når de benytter "Om igen"-paroler, som er en gammel og udbrændt hest, de igen trækker ud af stalden. Forhandlerne **anbefaler resultatet**. Det var forhandlerne, der hånede hundredtusinder arbejdere i 1998 for at være uansvarlige, da resultatet den gang blev nedstemt. De forhandler ikke på vegne af arbejderne interesse. Hvor svært kan det være.

Finn Sørensen (Bryggeriarbejderne), Anders Olesen (Byggefagenes Samvirke i Kbh), Bjarne Sørensen (Metal Horsens) med flere venstresocialdemokratiske faglige kræfter kan med rette kritiseres for at holde hånden over toppen af dansk fagbevægelse.

Initiativet må rives ud af hænderne af toppen. Arbejdspladserne og de udstødte må rejse en egen selvstændig bevægelse uafhængigt af forræderne. Der eksisterer ingen grund til at frygte konfliktvåbenet. Det er kun herigenem, at kravene kan opfyldes.

Det er også via strejker, at der kan tages et livtag med Fogh's liberale, reaktionære og krigsførende regering og dens politik. OK-resultatet påskønnes af regeringen, da det ligger i lige forlængelse af dets økonomiske politik.

Hvis Fagligt Ansvar mener noget med at ville bekæmpe Fogh, så er det på tide at kalde til kamp. Der gives næppe nogen bedre anledning.

I modsat fald freder de Fogh i 1½ år frem til næste Folketingsvalg i forhåbning om, at Lykketoft kommer til roret, hvilket blot vil give næring til endnu en ny oplevelse af frustration, da den hårdhændede politik – blandt andet med indgreb i storkonflikt – bliver konsekvensen.